



České vydání

Informace a oznámení

Svazek 57

5. května 2014

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2014/C 135/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 129, 28.4.2014.	1
2014/C 135/02	Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 25. března 2014 o úředních svátcích a soudních prázdninách . .	2

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2014/C 135/03	Věc C-222/12: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tartu Ringkonnakohus – Estonsko) – A Karuse AS v. Politsei- ja Piirivalveamet „Silniční doprava — Nařízení (ES) č. 561/2006 — Povinnost používat tachograf — Výjimka pro vozidla používaná v souvislosti s údržbou silnic — Vozidlo převážející štěrky z místa nakládky na místo údržby silnice“	3
2014/C 135/04	Věc C-366/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Dortmund-West v. Klinikum Dortmund gGmbH „Řízení o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Článek 13 část A odst. 1 písm. b) — Dodání zboží — Poskytování cytostatických léků v rámci ambulantní péče — Plnění poskytovaná různými osobami povinnými k dani — Článek 13 část A odst. 1 písm. c) — Poskytování lékařské péče — Léky předepsané lékařem vykonávajícím výdělečnou činnost nezávisle v rámci nemocnice — Úzce související činnosti — Plnění vedlejší k poskytování lékařské péče — Materiálně a hospodářsky neoddělitelná plnění“	4

2014/C 135/05	Věc C-375/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Grenoble – Francie) – Margaretha Bouanich v. Direction départementale des finances publiques de la Drôme „Řízení o předběžné otázce — Článek 63 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Daň z příjmu fyzických osob — Úprava horní hranice přímé daně v závislosti na příjmech — Dvoustranná mezinárodní smlouva o zamezení dvojímu zdanění — Zdanění dividend rozdělovaných společnostmi usazenou v jiném členském státě, které již byly zdaněny u zdroje — Nezohlednění či částečné zohlednění daně zaplacené v tomto jiném členském státě pro účely výpočtu horní hranice daně — Článek 65 SFEU — Omezení — Odůvodnění“	5
2014/C 135/06	Věc C-456/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – O v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v. B „Směrnice 2004/38/ES — Článek 21 odst. 1 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu na území členských států — Oprávněné osoby — Právo státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, pobývat v členském státě, jehož je tento občan státním příslušníkem — Návrat občana Unie do tohoto členského státu po krátkodobém pobytu v jiném členském státě“	6
2014/C 135/07	Věc C-457/12: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – S v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v. G „Článek 20 SFEU, čl. 21 odst. 1 SFEU a článek 45 SFEU — Směrnice 2004/38/ES — Právo volného pohybu a pobytu na území členských států — Oprávněné osoby — Právo státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, pobývat v členském státě, jehož je tento občan státním příslušníkem — Občan Unie mající bydliště v členském státě, jehož je státním příslušníkem — Pracovní činnosti — Pravidelné cesty do jiného členského státu“	7
2014/C 135/08	Věc C-464/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – ATP Pension Service A/S v. Skatteministeriet „Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Článek 13 B písm. d) body 3 a 6 — Zvláštní investiční fondy — Zaměstnanecké penzijní systémy — Spravování — Osvobození od daně pro operace týkající se vkladů a běžných účtů, plateb a převodů“	8
2014/C 135/09	Věc C-512/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Octapharma France SAS v. Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé „Sbližování právních předpisů — Směrnice 2001/83/ES — Směrnice 2002/98/ES — Oblast působnosti — Nestabilní krevní produkt — Plazma vyrobená průmyslovým postupem — Současné nebo výlučné uplatnění směrnic — Možnost, aby členský stát zavedl přísnější režim pro plazmu než pro léčivé přípravky“	9
2014/C 135/10	Věc C-548/12: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Krefeld – Německo) – Marc Brogsitter v. Fabrication de Montres Normandes Eurl., Karsten Fräßdorf „Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 – Zvláštní příslušnost — Článek 5, body 1 a 3 — Žaloba na určení občanskoprávní odpovědnosti — Smluvní nebo delikt ní povaha“	10
2014/C 135/11	Věc C-599/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Belgie) – Jetair NV, BTW- eenheid BTWE Travel4you v. FOD Financiën „DPH — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Plnění uskutečňovaná mimo Evropskou unii — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 28 odstavec 3 — Směrnice 2006/112/ES — Článek 370 — Klausule ‚standstill‘ — Změna vnitrostátní právní úpravy během lhůty pro provedení“	10
2014/C 135/12	Spojené věci C-29/13 a C-30/13: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – Global Trans Lodžistik OOD v. Načalnik na Mitnica Stolična „Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Články 243 a 245 — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 181a — Rozhodnutí, proti kterému lze podat opravný prostředek — Přípustnost soudní žaloby bez předchozího opravného prostředku ve správním řízení — Zásada dodržování práva na obhajobu“	11

2014/C 135/13	Věc C-38/13: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy w Białymstoku – Polsko) – Małgorzata Nierodzik v. Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Doložka 4 — Pojem ‚pracovní podmínky‘ — Výpovědní lhůta v případě pracovní smlouvy sjednané na dobu určitou — Rozdíl v zacházení oproti zaměstnancům se smlouvou na dobu neurčitou“	13
2014/C 135/14	Věc C-52/13: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint v. Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2006/114/ES — Pojmy, klamavá reklama“ a, srovnávací reklama, — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví klamavou reklamu a nedovolenou srovnávací reklamu jakožto dvě odlišná protiprávní jednání“	13
2014/C 135/15	Věc C-107/13: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – FIRIN OOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite „Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Zaplacení záloh — Odepření odpočtu daně — Daňový únik — Oprava odpočtu daně, jestliže nedošlo k uskutečnění zdanitelného plnění — Podmínky“.	14
2014/C 135/16	Věc C-132/13: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Köln – Německo) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV v. ILME GmbH „Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Směrnice 2006/95/ES — Pojem ‚elektrické zařízení‘ — Označení shody CE — Kryty pro vícepólové elektrické konektory“	15
2014/C 135/17	Věc C-155/13: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Itálie) – Società Italiana Commercio e Servizi srl, v likvidaci (SICES) a další v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia „Zemědělství — Nařízení (ES) č. 341/2007 — Článek 6 odst. 4 — Celní kvóty — Česnek čínského původu — Dovozní licence — Nepřevoditelnost práv plynoucích z některých dovozních licencí — Obcházení — Zneužití práva“	16
2014/C 135/18	Věc C-190/13: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Španělsko) – Antonio Márquez Samohano v. Universitat Pompeu Fabra „Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Univerzity — Externí vyučující — Po sobě jdoucí smlouvy na dobu určitou — Ustanovení 5 bod 1 — Opatření sloužící k předcházení zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou — Pojem ‚objektivní příčiny‘ odůvodňující takovéto smlouvy — Ustanovení 3 — Pojem ‚pracovní smlouvy na dobu neurčitou‘ — Sankce — Nárok na náhradu — Rozdíl v zacházení mezi zaměstnanci se smlouvou na dobu neurčitou“	17
2014/C 135/19	Věc C-204/13: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Saarlouis v. Heinz Malburg „Daně — Daň z přidané hodnoty — Vznik a rozsah nároku na odpočet daně — Zrušení společnosti rozhodnutím společníka — Nabytí části klientely této společnosti — Nepeněžitý vklad do jiné společnosti — Platba daně na vstupu — Možný odpočet“	18
2014/C 135/20	Věc C-30/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 22. ledna 2014 – Ryanair Ltd v. PR Aviation BV	18
2014/C 135/21	Věc C-42/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 27. ledna 2014 – Minister Finansów v. Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie	19
2014/C 135/22	Věc C-49/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španělsko) dne 3. února 2014 – Finanmadrid E.F.C, SA v. Jesús Vicente Albán Zambrano a další	20
2014/C 135/23	Věc C-54/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia Madrid (Španělsko) dne 5. února 2014 – Rafael Villafañez Gallego a María Pérez Anguio v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S. A.	20

2014/C 135/24	Věc C-56/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgie) dne 5. února 2014 – Openbaar Ministerie v. Marc Emiel Melanie De Beuckeleer a další	21
2014/C 135/25	Věc C-61/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Itálie) dne 7. února 2014 – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato v. Azienda Pubblica di Servizi alla persona „San Valentino“ a další	21
2014/C 135/26	Věc C-63/14: Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Evropská komise v. Francouzská republika	22
2014/C 135/27	Věc C-70/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugalsko) dne 10. února 2014 – Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA v. Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)	23
2014/C 135/28	Věc C-75/14: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 3 de Ávila (Španělsko) dne 11. února 2014 – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA v. Francisco Javier Rodríguez Barbero a María Ángeles Barbero Gutiérrez	23
2014/C 135/29	Věc C-88/14: Žaloba podaná dne 21. února 2014 – Evropská komise v. Evropský parlament a Rada Evropské unie	24
2014/C 135/30	Věc C-102/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. března 2014 Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA, proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 13. ledna 2014/102/14 ve věci T-134/12, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT v. Komise . . .	25
2014/C 135/31	Věc C-114/14: Žaloba podaná dne 10. března 2014 – Evropská komise v. Švédské království	26
2014/C 135/32	Věc C-116/14: Žaloba podaná dne 10. března 2014 – Evropská komise v. Portugalská republika. . . .	27
2014/C 135/33	Věc C-121/14: Žaloba podaná dne 12. března 2014 – Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Evropský parlament, Rada Evropské unie.	28

Tribunál

2014/C 135/34	Věc T-292/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Cemex a další v. Komise „Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“	29
2014/C 135/35	Věc T-293/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Holcim (Deutschland) a Holcim v. Komise „Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“	29
2014/C 135/36	Věc T-296/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Cementos Portland Valderrivas v. Komise „Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o vyžádání informací — Nezbytná povaha vyžadovaných informací — Dostatečně závažné nepřímé důkazy — Soudní přezkum — Proporcionalita“	30
2014/C 135/37	Věc T-297/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Buzzi Unicem v. Komise „Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Zásada řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“	31
2014/C 135/38	Věc T-302/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – HeidelbergCement v. Komise „Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o vyžádání informací — Nezbytná povaha vyžadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“	31
2014/C 135/39	Věc T-305/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Italmobiliare v. Komise „Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Zásada řádné správy — Povinnost odůvodnění — Přiměřenost“	32

2014/C 135/40	Věc T-306/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Schwenk Zement v. Komise „Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“	32
2014/C 135/41	Věc T-131/13: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Lardini v. OHIM (umístění květu na límcí) „Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství, která sestává z umístění květu na límcí — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“	33
2014/C 135/42	Věc T-134/10: Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2014 – FESI v. Rada „Žaloba na neplatnost — Dumping — Rozšíření konečného antidumpingového cla zavedeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Číny na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Macaa — Sdružení zastupující nezávislé dovozce — Nedostatek osobního dotčení — Právní akt obsahující prováděcí opatření — Nepřípustnost“	34
2014/C 135/43	Věc T-430/10: Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Magnesitas de Rubián a další v. Komise „Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách v průmyslových odvětvích výroby cementu, vápna a oxidu hořečnatého — Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci — Zamítnutí — Zpětvzetí — Vyškrtnutí“	34
2014/C 135/44	Věc T-158/11: Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Magnesitas de Rubián a další v. Parlament a Rada „Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Individuální rozhodnutí obsažené v čl. 13 odst. 7 směrnice 2010/75/EU — Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci — Zamítnutí — Zpětvzetí — Vyškrtnutí“	35
2014/C 135/45	Věc T-411/11: Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Hemofarm v. OHIM – Laboratorios Diafarm (HEMOFARM) „Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	36
2014/C 135/46	Věci T-240/12 a T-211/13: Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2014 – Eni v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s butadienovým kaučukem a styren-butadienovým kaučukem vyrobeným emulzní polymerizací — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Částečné zrušení a změna rozhodnutí Komise Tribunálem — Znovuzahájení řízení — Nové oznámení námitek — Ukončení řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	36
2014/C 135/47	Věci T-241/12 a T-210/13: Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2014 – Versalis v. Komise „Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh butadienového kaučuku a styren-butadienového kaučuku vyrobeného emulzní polymerizací — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Částečné zrušení a změna rozhodnutí Komise Tribunálem — Pokračování v řízení — Nové sdělení námitek — Ukončení řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	37
2014/C 135/48	Věc T-518/12: Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Spirlea v. Komise „Žaloba na neplatnost — Veřejné zdraví — Rozhodnutí uzavřít řízení v rámci projektu EU Pilot — Zařazení stížnosti — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Nepřípustnost“	38
2014/C 135/49	Věc T-187/13: Usnesení Tribunálu ze dne 20. února 2014 – Jannatian v. Rada „Žaloba na neplatnost — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu — Seznam osob a subjektů, na které se tato omezující opatření vztahují — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Nepřípustnost“	38
2014/C 135/50	Věc T-578/13 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. února 2014 – Luxembourg Pamol (Cyprus) a Luxembourg Industries v. Komise „Předběžné opatření — Řízení k uvedení přípravků na ochranu rostlin na trh — Zveřejnění dokumentů týkajících se zápisu účinné látky — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s některými informacemi — Návrh na odklad výkonu — Přípustnost — Naléhavost — Fumus boni iuris — Zvážení zájmů“	39
2014/C 135/51	Věc T-1/14 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. března 2014 – Aluminios Cortizo a Cortizo Cartera v. Komise „Návrh na předběžné opatření — Státní podpory — Podpora poskytnutá španělskými orgány ve prospěch určitých hospodářských zájmových sdružení (HZS) a jejich investorů — Daňový režim použitelný na určité dohody o finančním leasingu pro nákup lodí (španělský systém zdanění leasingu) — Návrh na odklad provádění — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“	40

2014/C 135/52	Věc T-506/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. března 2014 Evou Cuallado Martorell proti rozsudku vydanému dne 18. září 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-96/09, Cuallado Martorell v. Komise	40
2014/C 135/53	Věc T-11/14: Žaloba podaná dne 3. ledna 2014 – Grundig Multimedia v. OHIM (Pianissimo)	41
2014/C 135/54	Věc T-36/14: Žaloba podaná dne 15. ledna 2014 – St'art a další v. Komise	42
2014/C 135/55	Věc T-65/14: Žaloba podaná dne 28. ledna 2014 – Bank Refah Kargaran v. Rada	43
2014/C 135/56	Věc T-74/14: Žaloba podaná dne 31. ledna 2014 – Francie v. Komise.	44
2014/C 135/57	Věc T-76/14: Žaloba podaná dne 4. února 2014 – Morningstar v. Komise.	45
2014/C 135/58	Věc T-77/14: Žaloba podaná dne 4. února 2014 – EE v. OHIM (vzorovaná šedá plocha)	46
2014/C 135/59	Věc T-78/14: Žaloba podaná dne 4. února 2014 – Benediktinerabtei St. Bonifaz v. OHIM – Andechser Molkerei Scheitz (Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455)	46
2014/C 135/60	Věc T-81/14: Žaloba podaná dne 6. února 2014 – Energy Brands v. OHIM – Smart Wines (SMARTWATER)	47
2014/C 135/61	Věc T-84/14: Žaloba podaná dne 6. února 2014 – Harrys Pubar v. OHIM – Harry's New York Bar (HARRY'S NEW YORK BAR)	48
2014/C 135/62	Věc T-85/14: Žaloba podaná dne 7. února 2014 – Infocit v. OHIM – DIN (DINKOOL)	48
2014/C 135/63	Věc T-89/14: Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Export Development Bank of Iran v. Rada	49
2014/C 135/64	Věc T-90/14: Žaloba podaná dne 3. února 2014 – Secolux v. Komise a CdT	50
2014/C 135/65	Věc T-93/14: Žaloba podaná dne 10. února 2014 – St'art a další v. Komise.	51
2014/C 135/66	Věc T-94/14: Žaloba podaná dne 11. února 2014 – EE v. OHIM (Barevný vzor)	52
2014/C 135/67	Věc T-96/14: Žaloba podaná dne 11. února 2014 – Vimeo v. OHIM – PT Comunicações (VIMEO)	52
2014/C 135/68	Věc T-130/14 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. února 2014 Rada Evropské unie proti rozsudku vydanému dne 12. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-142/11, Simpson v. Rada.	53
2014/C 135/69	Věc T-132/14: Žaloba podaná dne 24. února 2014 – Albis Plastic v. OHIM – IQAP Masterbatch Group (ALCOLOR).	53
2014/C 135/70	Věc T-135/14: Žaloba podaná dne 20. února 2014 – Kicktipp v. OHIM– Società Italiana Calzature (kicktipp)	54
2014/C 135/71	Věc T-136/14: Žaloba podaná dne 24. února 2014 – Tilda Riceland Private v. OHIM – Siam Grains (BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE).	55
2014/C 135/72	Věc T-137/14: Žaloba podaná dne 25. února 2014 – I Castellani v. OHIM – Chomarar (Kruh)	55
2014/C 135/73	Věc T-140/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Bora Creations v. OHIM (gel nails at home)	56
2014/C 135/74	Věc T-143/14: Žaloba podaná dne 3. března 2014 – EE v. OHIM (Žlutavý vzor).	57
2014/C 135/75	Věc T-144/14: Žaloba podaná dne 3. března 2014 – EE v. OHIM (tečkovaná slonovinově zbarvená plocha).	57

2014/C 135/76	Věc T-156/14: Žaloba podaná dne 7. března 2014 – Volkswagen v. OHIM (StartUp).	58
2014/C 135/77	Věc T-162/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Canadian Solar Emea a další v. Rada.	58
2014/C 135/78	Věc T-163/14: Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Canadian Solar Emea a další v. Rada.	59
2014/C 135/79	Věc T-168/14: Žaloba podaná dne 13. března 2014 – Pérez Gutiérrez v. Komise	60
2014/C 135/80	Věc T-119/12: Usnesení Tribunálu ze dne 20. února 2014 – USFSPEI a Loescher v. Rada.	61
2014/C 135/81	Věc T-600/13: Usnesení Tribunálu ze dne 24. února 2014 – Bimbo v. OHIM (FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES)	61

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2014/C 135/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 129, 28.4.2014

Dřívější publikace

Úř. věst. C 112, 14.4.2014

Úř. věst. C 102, 7.4.2014

Úř. věst. C 93, 29.3.2014

Úř. věst. C 85, 22.3.2014

Úř. věst. C 78, 15.3.2014

Úř. věst. C 71, 8.3.2014

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA
ze dne 25. března 2014
o úředních svátcích a soudních prázdninách
2014/C 135/02

SOUDNÍ DVŮR,

s ohledem na článek 24 odst. 2, 4 a 6 jednacího řádu,

vzhledem k tomu, že podle tohoto ustanovení je třeba sestavit seznam úředních svátků a stanovit soudní prázdniny,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Seznam úředních svátků ve smyslu čl. 24 odst. 4 a 6 jednacího řádu je následující:

- Nový rok,
- Velikonoční pondělí,
- 1. květen,
- Nanebevstoupení Páně,
- Svatodušní pondělí,
- 23. červen,
- 15. srpen,
- 1. listopad,
- 25. prosinec,
- 26. prosinec.

Článek 2

Na období od 1. listopadu 2014 do 31. října 2015 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 24 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2014: od pondělí 15. prosince 2014 do neděle 4. ledna 2015 včetně,
- Velikonoce 2015: od pondělí 30. března 2015 do neděle 12. dubna 2015 včetně,
- léto 2015: od pátku 17. července 2015 do neděle 30. srpna 2015 včetně.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 25. března 2014.

Vedoucí soudní kanceláře

A. CALOT ESCOBAR

Předseda

V. SKOURIS

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tartu Ringkonnakohus – Estonsko) – A Karuse AS v. Politsei- ja Piirivalveamet

(Věc C-222/12) ⁽¹⁾

„Silniční doprava — Nařízení (ES) č. 561/2006 — Povinnost používat tachograf — Výjimka pro vozidla používaná v souvislosti s údržbou silnic — Vozidlo převážející štěrk z místa nakládky na místo údržby silnice“

(2014/C 135/03)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tartu Ringkonnakohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: A Karuse AS

Žalovaný: Politsei- ja Piirivalveamet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tartu Ringkonnakohus – Výklad čl. 13 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, s. 1) – Povinnost používat tachograf – Výjimka pro vozidla používaná v souvislosti s údržbou silnic – Sklápačcí nákladní vozidlo o celkové hmotnosti 25,5 tun, které převáží štěrk z lomu do místa oprav a údržby silnice po veřejné komunikaci

Výrok

Pojem „vozidla používaná v souvislosti s údržbou silnic“ uvedený v čl. 13 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, která mohou být vyňata z povinnosti používat tachograf, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje na vozidla převážející materiál na místo údržby silnice, a to za podmínky že přeprava zcela a výlučně souvisí s prováděním uvedených prací a představuje akcesorickou činnost k těmto pracím. Je na vnitrostátním soudu, aby s přihlédnutím ke všem relevantním skutečnostem věci v původním řízení posoudil, zda tomu tak je v daném případě.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 209, 14.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Dortmund-West v. Klinikum Dortmund gGmbH

(Věc C-366/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Článek 13 část A odst. 1 písm. b) — Dodání zboží — Poskytování cytostatických léků v rámci ambulantní péče — Plnění poskytovaná různými osobami povinnými k dani — Článek 13 část A odst. 1 písm. c) — Poskytování lékařské péče — Léky předepsané lékařem vykonávajícím výdělečnou činnost nezávisle v rámci nemocnice — Úzce související činnosti — Plnění vedlejší k poskytování lékařské péče — Materiálně a hospodářsky neoddělitelná plnění“

(2014/C 135/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Finanzamt Dortmund-West

Žalovaná: Klinikum Dortmund gGmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesfinanzhof – Výklad čl. 13 části A odst. 1 písm. b) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Pojem činnosti úzce související s poskytováním nemocniční a lékařské péče – Plnění, které není poskytováním služeb ve smyslu článku 6 směrnice – Plnění uskutečněné jinou osobou povinnou k dani než osobou, která poskytuje nemocniční nebo lékařskou péči – Činnost úzce související s poskytováním lékařské péče, které není osvobozeno od daně

Výrok

Dodání takového zboží, jako jsou cytostatické léky dotčené ve věci v původním řízení předepsané lékaři vykonávajícími výdělečnou činnost nezávisle v rámci nemocnice v rámci ambulantní léčby rakoviny, nemůže být osvobozeno od daně z přidané hodnoty na základě čl. 13 části A odst. 1 písm. c) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2005/92/ES ze dne 12. prosince 2005, ledaže by toto dodání bylo materiálně a hospodářsky neoddělitelné od hlavního poskytování lékařské péče, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 366, 24.11.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif de Grenoble – Francie) – Margaretha Bouanich v. Direction départementale des finances publiques de la Drôme

(Věc C-375/12) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 63 SFEU — Volný pohyb kapitálu — Článek 49 SFEU — Svoboda usazování — Daň z příjmu fyzických osob — Úprava horní hranice přímé daně v závislosti na příjmech — Dvoustranná mezinárodní smlouva o zamezení dvojímu zdanění — Zdanění dividend rozdělovaných společnostmi usazenou v jiném členském státě, které již byly zdaněny u zdroje — Nezohlednění či částečné zohlednění daně zaplacené v tomto jiném členském státě pro účely výpočtu horní hranice daně — Článek 65 SFEU — Omezení — Odůvodnění“

(2014/C 135/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif de Grenoble

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Margaretha Bouanich

Žalovaný: Direction départementale des finances publiques de la Drôme

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Tribunal administratif de Grenoble – Výklad článků 49, 63 a 65 SFEU – Vnitrostátní právní úprava v oblasti daně z příjmu fyzických osob, která upravuje horní hranici přímé daně dlužené daňovým poplatníkem – Mechanismus zvaný „daňový štít“ – Dvoustranná daňová dohoda – Zdanění dividend vyplácených společnostmi usazenou v jiném členském státě, které již byly zdaněny u zdroje – Částečné zohlednění částek vybraných na základě srážkové daně pro účely výpočtu horní hranice daně – Odůvodnění takových právních předpisů na základě soudržnosti daňového systému, vyváženého rozdělení zdaňovací pravomoci mezi členskými státy nebo jakéhokoli jiného naléhavého důvodu obecného zájmu

Výrok

Články 49 SFEU, 63 SFEU a 65 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která v případě, že rezidentovi tohoto členského státu, který je akcionářem společnosti usazené v jiném členském státě, plynou dividendy zdaňované v obou státech, přičemž dvojímu zdanění je ve státě, jehož je rezidentem, zamezováno metodou započtení daně ve výši daně zaplacené ve státě společnosti rozděloující dividendy, upravuje horní hranici přímého zdanění do výše určitého procenta z příjmů dosažených v průběhu roku a nezohledňuje daň zaplacenou ve státě rozděloující společnosti nebo ji zohledňuje pouze částečně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 319, 20. 10. 2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – O v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v. B

(Věc C-456/12) ⁽¹⁾

„Směrnice 2004/38/ES — Článek 21 odst. 1 SFEU — Právo volného pohybu a pobytu na území členských států — Oprávněné osoby — Právo státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, pobývat v členském státě, jehož je tento občan státním příslušníkem — Návrat občana Unie do tohoto členského státu po krátkodobém pobytu v jiném členském státě“

(2014/C 135/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: O, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Žalovaní: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, B

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Raad van State – Nizozemsko – Výklad článků 20, 21, 45 a 56 SFEU a čl. 3 odst. 1, článku 6 a čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46) – Právo vstupu a pobytu státních příslušníků třetí země, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie – Návrat občana Unie do jeho členského státu původu poté, co pobýval v jiném členském státě jako občan Unie ve smyslu článku 21 SFEU a jako příjemce služeb ve smyslu článku 56 SFEU – Obdobné použití směrnice, jako ve věcech C-370/90 (Singh) a C-291/05 (Eind)

Výrok

Článek 21 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že za situace, kdy občan Unie rozvíjel nebo upevnil rodinný život se státním příslušníkem třetího státu během skutečného pobytu na základě a za dodržení podmínek uvedených v čl. 7 odst. 1 a 2 nebo v čl. 16 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS v jiném členském státě, než jehož je státním příslušníkem, se ustanovení této směrnice použijí obdobně, pokud se uvedený občan Unie vrátí se svým dotyčným rodinným příslušníkem do svého členského státu původu. Podmínky přiznání odvozeného práva pobytu státnímu příslušníkovi třetího státu, který je rodinným příslušníkem tohoto občana Unie, v členském státě původu tohoto občana Unie proto nemohou být v zásadě přísnější než podmínky stanovené uvedenou směrnicí pro přiznání odvozeného práva pobytu státnímu příslušníkovi třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, jenž využil svého práva volného pohybu tím, že se usadil v jiném členském státě, než jehož je státním příslušníkem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26 .1. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 12. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – S v. Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v. G

(Věc C-457/12) ⁽¹⁾

„Článek 20 SFEU, čl. 21 odst. 1 SFEU a článek 45 SFEU — Směrnice 2004/38/ES — Právo volného pohybu a pobytu na území členských států — Oprávněné osoby — Právo státního příslušníka třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, pobývat v členském státě, jehož je tento občan státním příslušníkem — Občan Unie mající bydliště v členském státě, jehož je státním příslušníkem — Pracovní činnosti — Pravidelné cesty do jiného členského státu“

(2014/C 135/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Žalobci: S, Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Žalovaní: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, G

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Raad van State – Nizozemsko – Výklad článků 20, 21, 45 a 56 SFEU a čl. 3 odst. 1, článku 6 a čl. 7 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77) – Osoby, které požívají právo volného pohybu a pobytu na území členských států – Státní příslušník třetí země, který je rodinným příslušníkem občana Unie pobývajícím ve svém členském státě původu a pracujícím v jiném členském státě pro zaměstnavatele usazeného v tomto jiném členském státě – Státní příslušník třetí země, který je rodinným příslušníkem občana Unie, jenž pobývá a pracuje ve svém členském státě původu, v rámci své práce ale často dojíždí do jiného členského státu.

Výrok

Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát zamítl právo pobytu státnímu příslušníkovi třetího státu, který je rodinným příslušníkem občana Unie, má-li uvedený občan státní příslušnost uvedeného členského státu a své bydliště v tomto členském státě, avšak v rámci svých pracovních činností se pravidelně vydává do jiného členského státu.

Článek 45 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že přiznává rodinnému příslušníkovi občana Unie, který je státním příslušníkem třetího státu, odvozené právo pobytu v členském státě, jehož je tento občan státním příslušníkem, má-li uvedený občan bydliště v tomto členském státě, avšak pravidelně se vydává do jiného členského státu jako pracovník ve smyslu uvedeného ustanovení, pokud by odmítnutí uznání takového práva pobytu mělo odrazující účinek na skutečný výkon práv, která pro dotčeného pracovníka vyplývají z článku 45 SFEU, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26. 1. 2013

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – ATP Pension Service A/S v. Skatteministeriet

(Věc C-464/12) ⁽¹⁾

„Šestá směrnice o DPH — Osvobození od daně — Článek 13 B písm. d) body 3 a 6 — Zvláštní investiční fondy — Zaměstnanecké penzijní systémy — Spravování — Osvobození od daně pro operace týkající se vkladů a běžných účtů, plateb a převodů“

(2014/C 135/08)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ATP Pension Service A/S

Žalovaný: Skatteministeriet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Østre Landsret – Výklad čl. 13 části B písm. d) bodů 3 a 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Osvobození od daně pro operace týkající se vkladových a běžných účtů a pro spravování zvláštních investičních fondů – Služby týkající se plateb do penzijního fondu

Výrok

- 1) Článek 13 části B písm. d) bod 6 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně musí být vykládán v tom smyslu, že se toto ustanovení může vztahovat na takové penzijní fondy, jako jsou fondy dotčené v původním řízení, pokud jsou financovány příjemci vyplácených penzí, úspory jsou investovány na základě zásady rozložení rizik a investiční riziko nesou účastníci. V tomto ohledu je irelevantní, že příspěvky jsou odváděny zaměstnavatelem, že jejich výše vyplývá z kolektivních smluv mezi organizacemi zaměstnavatelů a odborovými organizacemi, že finanční podmínky návratnosti úspor jsou diverzifikovány, že příspěvky jsou odpočitatelné podle pravidel použitelných na daně z příjmů, nebo že je možné k nim doplnit akcesorický prvek pojištění.
- 2) Článek 13 část B písm. d) bod 6 šesté směrnice 77/388 musí být vykládán v tom smyslu, že se pojem „spravování zvláštních investičních fondů“ ve smyslu tohoto ustanovení, vztahuje na poskytování služeb, kterými subjekt realizuje nároky účastníků vůči penzijním fondům a připisuje odvedené příspěvky na jejich účty v penzijním systému. Tento pojem se vztahuje rovněž na takové služby v oblasti účetnictví a informatiky týkající se účtů, jako jsou služby uvedené v příloze II směrnice Rady 85/611/ES ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve znění směrnic Evropského parlamentu a Rady 2001/107/ES a 2001/108/ES ze dne 21. ledna 2002.
- 3) Článek 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice 77/388 musí být vykládán v tom smyslu, že se osvobození od daně z přidané hodnoty stanovené v tomto ustanovení, týkající se operací souvisejících s platbami a převody uplatní na poskytování služeb, kterými subjekt realizuje nároky účastníků vůči penzijním fondům vytvořením účtů těchto účastníků v penzijním systému a připisováním příspěvků uvedených účastníků na jejich účet, jakož i na operace, které jsou k těmto službám akcesorické nebo které spolu s nimi tvoří jediné hospodářské plnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 9, 12.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Francie) – Octapharma France SAS v. Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

(Věc C-512/12) ⁽¹⁾

„Sbližování právních předpisů — Směrnice 2001/83/ES — Směrnice 2002/98/ES — Oblast působnosti — Nestabilní krevní produkt — Plazma vyrobená průmyslovým postupem — Současné nebo výlučné uplatnění směrnic — Možnost, aby členský stát zavedl přísnější režim pro plazmu než pro léčivé přípravky“

(2014/C 135/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Octapharma France SAS

Žalovaní: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Conseil d'État (Francie) – Výklad čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004 (Úř. věst. L 136, s. 34; Zvl. vyd. 13/34, s. 262) – Výklad čl. 4 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví standardy jakosti a bezpečnosti pro odběr, vyšetření, zpracování, skladování a distribuci lidské krve a krevních složek a kterou se mění směrnice 2001/83/ES (Úř. věst. L 33, s. 30; Zvl. vyd. 15/7, s. 346), a článku 168 SFEU – Labilní krevní produkty – Plazma připravovaná průmyslovým způsobem – Současné užití obou směrnic nebo užití pouze ustanovení směrnice 2001/83/ES z důvodu méně přísné povahy režimu zavedeného směrnicí 2002/98/ES – Možnost, aby členské státy zavedly nebo zachovaly ustanovení vnitrostátního práva zavádějící pro plazmu připravovanou průmyslovým způsobem přísnější režim – Faktické neuplatnění ustanovení směrnice 2001/83/ES týkajících se podmínky předchozího získání povolení k uvedení na trh

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98/ES ze dne 27. ledna 2003, kterou se stanoví standardy jakosti a bezpečnosti pro odběr, vyšetření, zpracování, skladování a distribuci lidské krve a krevních složek a kterou se mění směrnice 2001/83/ES, musí být vykládány v tom smyslu, že plazma z plně krve určená k transfuzi vyrobená metodou zahrnující průmyslový postup spadá v souladu s článkem 109 směrnice 2001/83 do působnosti směrnice 2002/98, pokud jde o její odběr a vyšetření, a do působnosti směrnice 2001/83, ve znění směrnice 2004/27, pokud jde o její zpracování, skladování a distribuci, za podmínky, že odpovídá definici léčivého přípravku v souladu s čl. 1 bodem 2 této směrnice.
- 2) Článek 4 odst. 2 směrnice 2002/98 musí být s ohledem na článek 168 SFEU vykládán v tomto smyslu, že umožňuje zachování nebo zavedení vnitrostátních ustanovení, která podřizují plazmu vyrobenou metodou zahrnující průmyslový postup – výhradně pokud jde o její odběr a vyšetření – režimu přísnějšímu, než je režim, kterému jsou podřízeny léčivé přípravky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Krefeld – Německo) – Marc Brogsitter v. Fabrication de Montres Normandes Eurl., Karsten Fräßdorf

(Věc C-548/12) ⁽¹⁾

„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní příslušnost v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 – Zvláštní příslušnost — Článek 5, body 1 a 3 — Žaloba na určení občanskoprávní odpovědnosti — Smluvní nebo delikt ní povaha“

(2014/C 135/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Krefeld

Účastníci původního řízení

Žalobce: Marc Brogsitter

Žalovaní: Fabrication de Montres Normandes Eurl., Karsten Fräßdorf

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Landgericht Krefeld – Výklad čl. 5 bodu 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) – Zvláštní příslušnost – Žaloba podaná u soudu příslušného ve věcech týkajících se delikt ní odpovědnosti – Situace, ve které došlo ke spáchání deliktu v rámci smlouvy mezi osobou, která delikt spáchala, a její obětí, a soud místa, kde měl být základní závazek splněn, se nachází v jiném členském státě – Určení příslušného soudu

Výrok

Žaloby na určení občanskoprávní odpovědnosti, jako jsou žaloby, o něž se jedná ve věci v původním řízení, kterou je nutno podle vnitrostátního práva považovat za delikt ní, musí být nicméně považovány za žaloby patřící mezi případy, kdy „předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy“ ve smyslu čl. 5 bodu 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, pokud lze vytýkané jednání považovat za porušení smluvních povinností, jež mohou být určeny s přihlédnutím k předmětu smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 6. 4. 2013.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Belgie) – Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you v. FOD Financiën

(Věc C-599/12) ⁽¹⁾

„DPH — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Plnění uskutečňovaná mimo Evropskou unii — Šestá směrnice 77/388/EHS — Článek 28 odstavec 3 — Směrnice 2006/112/ES — Článek 370 — Klausule ‚standstill‘ — Změna vnitrostátní právní úpravy během lhůty pro provedení“

(2014/C 135/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Jetair NV, BTW-eenheid BTWE Travel4you

Žalovaný: FOD Financiën

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Rechtbank van eerste aanleg te Brugge – Výklad článků 49 a 63 SFEU, čl. 26 odst. 3 a čl. 28 odst. 3 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) – Výklad a platnost článků 153, 309 a 370 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) – Zvláštní režim pro cestovní kanceláře – Poskytování služeb zahrnující využití jiných osob povinných k dani za účelem uskutečnění plnění mimo Unii – Neosvobození od daně – Zásady rovnosti, daňové neutrality a proporcionality

Výrok

- 1) Článek 28 odst. 3 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty a článek 370 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty nebrání tomu, aby členský stát před 1. lednem 1978, během lhůty pro provedení šesté směrnice 77/388, přijal ustanovení, které mění jeho stávající právní úpravu v tom smyslu, že podrobuje dani z přidané hodnoty plnění cestovních kanceláří týkající se cest mimo Evropskou unii.
- 2) Členský stát neporušuje článek 309 směrnice 2006/112, když v případě služeb souvisejících s cestami mimo Evropskou unii nepovažuje poskytnutí takové služby cestovní kanceláří za zprostředkovatelskou činnost osvobozenou od daně a když uvedené služby podrobuje dani z přidané hodnoty, pokud tyto služby podroboval dani z přidané hodnoty k 1. lednu 1978.
- 3) Článek 370 ve spojení s bodem 4 části A přílohy X směrnice 2006/112 neporušuje unijní právo, když členským státům poskytuje možnost pokračovat ve zdaňování služeb cestovních kanceláří souvisejících s cestami mimo Evropskou unii.
- 4) Členský stát neporušuje unijní právo, a konkrétně zásady rovnosti, proporcionality a daňové neutrality, když zachází s cestovními kancelářemi ve smyslu čl. 26 odst. 1 šesté směrnice 77/388 a článku 306 směrnice 2006/112 odlišně od zprostředkovatelů a když stanoví takové pravidlo, jako obsahuje královská vyhláška ze dne 28. listopadu 1999, podle kterého se v souvislosti s cestami mimo Evropskou unii daní pouze služby těchto cestovních kanceláří, a nikoliv služby zprostředkovatelů.

(¹) Úř. věst. C 86, 23.3.2013.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – Global Trans Lodžistik OOD v. Načalnik na Mitnica Stolična

(Spojené věci C-29/13 a C-30/13) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Celní kodex Společenství — Články 243 a 245 — Nařízení (EHS) č. 2454/93 — Článek 181a — Rozhodnutí, proti kterému lze podat opravný prostředek — Přípustnost soudní žaloby bez předchozího opravného prostředku ve správním řízení — Zásada dodržování práva na obhajobu“

(2014/C 135/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Global Trans Lodžistik OOD

Žalovaný: Načalnik na Mitnica Stolična

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Administrativen sad Sofia-grad – Výklad článků 243 a 245 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), jakož i čl. 181a odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3) – Zásada práva na obhajobu a zásada právní moci – Právo napadnout rozhodnutí celního orgánu o dodatečném výběru celního dluhu, i v případě, kdy rozhodnutí uvedeného orgánu nabylo právní moci – Přípustnost soudního opravného prostředku bez předchozího správního opravného prostředku – Rozhodnutí celního orgánu vydané za porušení procesních požadavků – Povinnost soudu rozhodnout v takovémto případě o žalobě, aniž by zohlednil povinnost nejprve podat správní opravný prostředek

Výrok

- 1) Takové rozhodnutí, jako je jedno z rozhodnutí dotčených v původním řízení, jejichž předmětem je oprava celní hodnoty zboží na základě čl. 30 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze dne 19. prosince 1996, v jejímž důsledku byl deklarantovi oznámen opravný daňový výměr daně z přidané hodnoty, představuje napadnutelný akt ve smyslu článku 243 tohoto nařízení č. 2913/92. Dále s ohledem na základní zásady týkající se dodržování práva na obhajobu a překážky věci pravomocně rozsouzené nebrání článek 245 uvedeného nařízení č. 2913/92 takovému vnitrostátnímu právnímu předpisu, jako je vnitrostátní předpis dotčený v původním řízení, který pro napadení rozhodnutí celních orgánů stanoví dva odlišné opravné prostředky, jestliže tato právní úprava není v rozporu se zásadou rovnocennosti ani zásadou efektivity.
- 2) Článek 243 nařízení č. 2913/92 nepodmiňuje přípustnost opravného prostředku podaného u soudu proti rozhodnutím přijatým na základě čl. 181a odst. 2 nařízení č. 2454/93 ve znění nařízení č. 3254/94 předchozím vyčerpáním opravných prostředků ve správním řízení, které jsou přípustné proti těmto rozhodnutím.
- 3) Článek 181a odst. 2 nařízení č. 2454/93 ve znění nařízení č. 3254/94 musí být vykládán v tom smyslu, že rozhodnutí přijaté na základě tohoto článku musí být považováno za konečné a může být napadeno přímou žalobou u nezávislého soudu, a to i v případě, kdy bylo jeho přijetím porušeno právo subjektu být vyslechnut a vznést námitky.
- 4) V případě porušení práva subjektu být vyslechnut a vznést námitky stanoveného v čl. 181a odst. 2 nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 3254/94, je věcí vnitrostátního soudu, aby s ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného případu, který mu byl předložen, a ve světle zásad rovnocennosti a efektivity určil, zda v případě, že rozhodnutí přijaté v rozporu se zásadou dodržování práva na obhajobu musí být z tohoto důvodu zrušeno, má povinnost rozhodnout o žalobě podané proti tomuto rozhodnutí, či zda může vrátit věc k příslušnému správnímu orgánu.

(¹) Úř. věst. C 108, 13.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy w Białymstoku – Polsko) – Małgorzata Nierodzik v. Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

(Věc C-38/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Doložka 4 — Pojem ‚pracovní podmínky‘ — Výpovědní lhůta v případě pracovní smlouvy sjednané na dobu určitou — Rozdíl v zacházení oproti zaměstnancům se smlouvou na dobu neurčitou“

(2014/C 135/13)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Małgorzata Nierodzik

Žalovaný: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Sąd Rejonowy w Białymstoku – Výklad článku 1 a ustanovení 1 a 4 přílohy směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 175, s. 43) – Vnitrostátní právní úprava, která v případě pracovních smluv na dobu určitou stanoví méně příznivé výpovědní lhůty než v případě pracovních smluv na dobu neurčitou

Výrok

Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je ta, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, která pro výpověď pracovních smluv na dobu určitou, jejichž doba trvání překračuje šest měsíců, stanoví možnost použít pevně stanovenou výpovědní lhůtu v trvání dvou týdnů nezávisle na době trvání pracovního poměru dotyčného zaměstnance, kdežto v případě pracovních smluv sjednaných na dobu neurčitou se výpovědní lhůta odvíjí od doby trvání pracovního poměru dotyčného zaměstnance a může činit dva týdny až tři měsíce, jestliže se tyto dvě kategorie zaměstnanců nacházejí ve srovnatelné situaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 141, 18.5.2013.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint v. Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Věc C-52/13) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2006/114/ES — Pojmy, klamavá reklama“ a, srovnávací reklama,, — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví klamavou reklamu a nedovolenou srovnávací reklamu jakožto dvě odlišná protiprávní jednání“

(2014/C 135/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Posteshop SpA – Divisione Franchising Kipoint

Žalovaní: Autorità garante della concorrenza e del mercato, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Consiglio di Stato – Výklad směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, s. 21) – Nekalé obchodní praktiky mezi obchodníky – Pojem „klamavá a srovnávací reklama“ – Vnitrostátní právní úprava, která zakazuje nejen reklamu, která je klamavou a zároveň nedovolenou srovnávací reklamou, avšak rovněž stanoví klamavou reklamu a srovnávací reklamu jakožto dvě odlišná protiprávní jednání

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě musí být vykládána v tom smyslu, že v případě ochrany obchodníků odkazuje na klamavou reklamu a na nedovolenou srovnávací reklamu jakožto na dvě samostatná protiprávní jednání, a že k zakázání a sankcionování klamavé reklamy není nutné, aby byla klamavá reklama zároveň nedovolenou srovnávací reklamou.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 123, 27.4.2013.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Veliko Tarnovo – Bulharsko) – FIRIN OOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Věc C-107/13) ⁽¹⁾

„Společný systém daně z přidané hodnoty — Odpočet daně zaplacené na vstupu — Zaplacení záloh — Odepření odpočtu daně — Daňový únik — Oprava odpočtu daně, jestliže nedošlo k uskutečnění zdanitelného plnění — Podmínky“

(2014/C 135/15)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: FIRIN OOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Administrativen sad Veliko Tarnovo – Výklad čl. 168 písm. a) ve spojení s článkem 65, čl. 90 odst. 1, čl. 185 odst. 1 jakož i článku 205 ve spojení s čl. 168 písm. a) a článkem 193 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) – Zásady neutrality DPH, efektivita a proporcionalita – Odpočet daně odvedené na vstupu – Placení záloh za zboží přesně určené před dodáním – Odepření odpočtu daně ze zaplacení zálohy při nedodání zboží – Možnost, aby dodavatel opravil původně provedený odpočet a dopad na odepření přiznání takového odpočtu – Odepření odpočtu DPH příjemci dodání z důvodu společné a nerozdílné odpovědnosti za odvedení daně jiné osoby, než je osoba povinná k dani – Určení osoby, která je společně a nerozdílně odpovědná na základě domněnek založených na institutech občanského práva.

Výrok

Článek 65, čl. 90 odst. 1, čl. 168 písm. a), čl. 185 odst. 1 a článek 193 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musejí být vykládány v tom smyslu, že vyžadují, aby byl odpočet daně z přidané hodnoty provedený příjemcem faktury vystavené za účelem zaplacení zálohy týkající se dodání zboží opraven, pokud se toto dodání za takových okolností, jaké nastaly ve věci v původním řízení, nakonec neuskutečnilo, i kdyby byl dodavatel nadále povinen odvést tuto daň a nevrátil uvedenou zálohovou platbu.

(¹) Úř. věst. C 129, 4. 5. 2013.

**Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí
o předběžné otázce Landgericht Köln – Německo) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren
Wettbewerbs eV v. ILME GmbH**

(Věc C-132/13) (¹)

**„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Směrnice 2006/95/ES — Pojem
„elektrické zařízení“ — Označení shody CE — Kryty pro vícepólové elektrické konektory“**

(2014/C 135/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Žalovaná: ILME GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Landgericht Köln – Výklad článků 1, 8 a 10, jakož i příloh II až IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/95/ES ze dne 12. prosince 2006 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí (Úř. věst. L 374, s. 10) – Pojem „elektrické zařízení“ – Zákaz opatřování krytů pro vícepólové konektory, které jsou prodávány formou samostatných dílů, označením shody CE

Výrok

Článek 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/95/ES ze dne 12. prosince 2006 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí musí být vykládán v tom smyslu, že takové kryty vícepólových konektorů pro průmyslové použití, jako jsou kryty ve věci v původním řízení, lze podřadit pod pojem „elektrické zařízení“ ve smyslu tohoto ustanovení, a musejí být proto opatřeny označením CE, pakliže jejich správné zabudování k účelu, pro který byly vyrobeny, nemůže v žádném případě narušit jejich shodu s bezpečnostními požadavky, z hlediska kterých byly kontrolovány.

(¹) Úř. věst. C 164, 8.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Itálie) – Società Italiana Commercio e Servizi srl, v likvidaci (SICES) a další v. Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

(Věc C-155/13) ⁽¹⁾

„Zemědělství — Nařízení (ES) č. 341/2007 — Článek 6 odst. 4 — Celní kvóty — Česnek čínského původu — Dovozní licence — Nepřevoditelnost práv plynoucích z některých dovozních licencí — Obcházení — Zneužití práva“

(2014/C 135/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Società Italiana Commercio e Servizi srl, v likvidaci (SICES), Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusina srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Francesco Parini, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl, Evergreen Fruit Promotion srl

Žalovaný: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia – Výklad článku 6 nařízení Komise (ES) 341/2007 ze dne 29. března 2007 o otevření a správě celních kvót a zavedení režimu dovozních licencí a osvědčení o původu pro česnek a některé jiné zemědělské produkty dovážené ze třetích zemí (Úř. věst. L 90, s. 12) – Nepřevoditelnost práv plynoucích z licencí „A“ – Společnosti, které jsou držitelkami dovozních licencí a které před dovozem koupily čínský česnek prostřednictvím společnosti, jež není držitelkou takových licencí, a které po zaplacení cel předmětný česnek opětovně prodaly téže společnosti

Výrok

Článek 6 odst. 4 nařízení Komise (ES) č. 341/2007 ze dne 29. března 2007 o otevření a správě celních kvót a zavedení režimu dovozních licencí a osvědčení o původu pro česnek a některé jiné zemědělské produkty dovážené ze třetích zemí musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání transakcím, kterými dovozce, jenž je držitelem licencí na dovoz se sníženou celní sazbou, nakoupí zboží mimo Evropskou unii od subjektu, jenž je sám tradičním dovozcem ve smyslu čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení, avšak vyčerpá vlastní licence na dovoz se sníženou celní sazbou, a pak mu ho zpětně prodá poté, co ho doveze do Unie. Takové transakce nicméně představují zneužití práva, pokud byly vytvořeny uměle za hlavním účelem využití preferenčního sazebního režimu. K ověření existence zneužívající praktiky je zapotřebí, aby předkládající soud zohlednil všechny skutečnosti a okolnosti projednávaného případu, včetně obchodních transakcí, které dotčenému dovozu předcházely a po něm následovaly.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 22.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Španělsko) – Antonio Márquez Samohano v. Universitat Pompeu Fabra

(Věc C-190/13) ⁽¹⁾

„Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Univerzity — Externí vyučující — Po sobě jdoucí smlouvy na dobu určitou — Ustanovení 5 bod 1 — Opatření sloužící k předcházení zneužívání po sobě jdoucích smluv na dobu určitou — Pojem ‚objektivní příčiny‘ odůvodňující takovéto smlouvy — Ustanovení 3 — Pojem ‚pracovní smlouvy na dobu neurčitou‘ — Sankce — Nárok na náhradu — Rozdíl v zacházení mezi zaměstnanci se smlouvou na dobu neurčitou“

(2014/C 135/18)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Antonio Márquez Samohano

Žalovaná: Universitat Pompeu Fabra

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Juzgado de lo Social n. 3 de Barcelona – Výklad ustanovení 3 a 5 přílohy směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368) – Pracovní smlouvy uzavírané s veřejnou správou – Univerzitní profesori – Neexistence opatření k zabránění zneužívání po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou

Výrok

Ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je ta, o kterou se jedná v původním řízení, jež univerzitám umožňuje přikročit k prodlužování po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou uzavřených s externími vyučujícími, a to bez jakéhokoli omezení, co se týče nejdelší možné celkové doby trvání i nejvyššího možného počtu prodloužení takovýchto smluv, pokud jsou tyto smlouvy ospravedlněny objektivními důvody ve smyslu bodu 1 písm. a) tohoto ustanovení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Tento soud však rovněž musí konkrétně ověřit, že cílem prodlužování dotčených po sobě jdoucích pracovních smluv na dobu určitou ve věci v původním řízení skutečně bylo pokrýt dočasné potřeby a že taková právní úprava, jako je ta, o kterou se jedná v původním řízení, nebyla ve skutečnosti využita k uspokojení stálých a trvalých potřeb v oblasti nábory vyučujících.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 189, 29.6.2013.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. března 2014 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt Saarlouis v. Heinz Malburg

(Věc C-204/13) ⁽¹⁾

„Daně — Daň z přidané hodnoty — Vznik a rozsah nároku na odpočet daně — Zrušení společnosti rozhodnutím společníka — Nabytí části klientely této společnosti — Nepeněžitý vklad do jiné společnosti — Platba daně na vstupu — Možný odpočet“

(2014/C 135/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt Saarlouis

Žalovaný: Heinz Malburg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce – Bundesfinanzhof – Výklad čl. 4 odst. 1 a odst. 2, jakož i čl. 17 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1) – Vznik a rozsah nároku na odpočet daně – Nabytí části klientely společnosti zrušené společníkem uvedené společnosti za účelem vkladu této klientely do nové společnosti jakožto nepeněžitý vklad – Možnost odpočtu daně na vstupu

Výrok

Článek 4 odst. 1 a 2, jakož i čl. 17 odst. 2 písm. a) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, musejí být s ohledem na zásadu neutrality daně z přidané hodnoty vykládány v tom smyslu, že společník společnosti vykonávající daňové poradenství, založené podle občanského práva, který od této společnosti nabyde část klientely jen za tím účelem, aby ji přímo přenechal bezplatně nové společnosti vykonávající daňové poradenství, založené podle občanského práva, jejímž je většinovým společníkem, aby tato společnost využívala uvedenou klientelu k podnikatelským účelům, aniž se tato klientela stane majetkem nově založené společnosti, není oprávněn provést odpočet daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu za nabytí dotyčné klientely.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 22.6.2013.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 22. ledna 2014 – Ryanair Ltd v. PR Aviation BV

(Věc C-30/14)

(2014/C 135/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ryanair Ltd

Žalovaná: PR Aviation BV

Předběžné otázky

Rozšiřuje se účinek [směrnice 96/9/ES] ⁽¹⁾ i na online databáze, které nejsou chráněny na základě kapitoly III směrnice autorským právem, a ani na základě kapitoly III zvláštním právem, a to v tom smyslu, že ani v tomto ohledu nemůže být smluvně omezena svoboda užívat takové databáze při (obdobném nebo neobdobném) použití čl. 6 odst. 1 a článku 8 ve spojení s článkem 15 [směrnice 96/9/ES]?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, s. 2; Zvl. vyd. 13/15, s. 459).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polsko) dne 27. ledna 2014 – Minister Finansów v. Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

(Věc C-42/14)

(2014/C 135/21)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Minister Finansów

Odpůrce: Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Předběžné otázky

- 1) Je třeba vykládat čl. 14 odst. 1, čl. 15 odst. 1 a čl. 24 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ v tom smyslu, že o dodání elektrického proudu, tepla a vody, jakož i služby odstraňování odpadu ze strany pronajímatele nájemci přímo užívajícímu toto zboží a služby jde tehdy, pokud k tomu specializované třetí osoby dodávají toto zboží a poskytují služby do určitého prostoru a pronajímatel je smluvní stranou příslušných smluv o dodání tohoto zboží a poskytování služeb a pouze převádí náklady, které v této souvislosti vznikají, na nájemce fakticky užívajícího toto zboží a služby?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Zvyšují náklady na elektrický proud, teplo, zásobování vodou a odstraňování odpadu užívané nájemcem prostoru základ daně (nájemné) ve smyslu článku 73 směrnice 2006/112 u poskytování služby pronájmu nebo představují dotčená dodání zboží a poskytování služeb plnění odlišná od služby pronájmu prostoru?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Španělsko) dne 3. února 2014 – Finanmadrid E.F.C, SA v. Jesús Vicente Albán Zambrano a další

(Věc C-49/14)

(2014/C 135/22)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Účastníci původního řízení

Oprávněná: Finanmadrid E.F.C, SA

Povinní: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Předběžné otázky

- 1) Musí se směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká v současné době upravuje španělské řízení o vydání platebního rozkazu – články 815 a 816 LEC – a která nestanoví, že soud má povinnost přezkoumat zneužívající klauzule či zasáhnout, ledaže by to považoval za vhodné soudní úředník nebo ledaže by podali námitku dlužníci, neboť takováto právní úprava ztěžuje nebo znemožňuje, aby soudy z úřední povinnosti prováděly přezkum smluv, kterou mohou obsahovat zneužívající klauzule?
- 2) Musí se směrnice 93/13/EHS vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je španělský právní řád, který neumožňuje, aby byl *[in] limine litis* v následném řízení o výkonu rozhodnutí z úřední povinnosti přezkoumán soudní exekuční titul – nařízení vydané soudním úředníkem, jímž se ukončuje řízení o vydání platebního rozkazu – a existence zneužívajících klauzulí ve smlouvě, na jejímž základě bylo vydáno nařízení, jehož výkon je požadován, neboť podle vnitrostátního práva – článků 551 a 552 LEC ve spojení s čl. 816 odst. 2 LEC – existuje v takovémto případě překážka věci pravomocně rozsouzené?
- 3) Musí se Listina základních práv Evropské unie ⁽²⁾ vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká upravuje řízení o vydání platebního rozkazu a řízení o výkonu soudních rozhodnutí, která nevyžaduje soudní přezkum ve všech případech v nalézací fázi, a která neumožňuje ani to, aby soud rozhodující o výkonu rozhodnutí přezkoumal v této fázi rozhodnutí vydané soudním úředníkem?
- 4) Musí se Listina základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která neumožňuje ověřit z úřední povinnosti dodržení práva být vyslechnut, a to z důvodu existence překážky věci pravomocně rozsouzené?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst L 95, s. 29)

⁽²⁾ Úř. vest. 2000, C 364, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia Madrid (Španělsko) dne 5. února 2014 – Rafael Villafañez Gallego a María Pérez Anguio v. Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S. A.

(Věc C-54/14)

(2014/C 135/23)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid

Účastníci původního řízení

Žalobci: Rafael Villafañez Gallego a María Pérez Anguio

Žalovaná: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je nutno čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 vykládat v tom smyslu, že smlouva mezi bankou a dlužníkem-spotřebitelem, kterou se mění podmínky pro omezení úrokových sazeb a kterou se ukládá spotřebiteli povinnost nést náklady související se změnou notářské listiny o poskytnutí úvěru a o zřízení zástavního práva, sepsané bankou a spotřebitelem, kterou na základě dohody uzavřené v rámci jednání, které s bankou vedla pojišťovna, u níž je spotřebitel pojištěn, ve prospěch svých pojištěnců a v jejich zájmu, navrhla banka jakožto jeden ze dvou možných způsobů, jimiž lze změnit ekonomické podmínky hypotečního úvěru, a kterou spotřebitel dobrovolně přijal, představuje individuálně sjednanou smluvní klauzuli?
- 2) V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, je nutno čl. 3 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ve spojení s čl. 6 odst. 1 téže směrnice vykládat v souvislosti se zneužívající povahou smluvní klauzule v tom smyslu, že s ohledem na účel a předmět dohody uzavřené mezi bankou a pojišťovnou vylučují takovou smlouvu, jako je smlouva popsána v předchozí otázce?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgie)
dne 5. února 2014 – Openbaar Ministerie v. Marc Emiel Melanie De Beuckeleer a další**

(Věc C-56/14)

(2014/C 135/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Účastníci původního řízení

Žalobce: Openbaar Ministerie

Žalovaní: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA

Předběžná otázka

Je povinnost předchozího ohlášení LIMOSA pro zaměstnance, tak jak je stanovena v člancích 137 až 152 rámcového zákona ze dne 27. prosince 2006, v rozporu s volným pohybem služeb, zakotveným v článku 49 ES a v článku 56 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Itálie) dne 7. února 2014 – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato v. Azienda Pubblica di Servizi alla persona „San Valentino“ a další

(Věc C-61/14)

(2014/C 135/25)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Účastníci původního řízení

Žalobce: Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato

Žalovaní: Azienda Pubblica di Servizi alla persona „San Valentino“ – Città di Levico Terme, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri a Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento

Další účastníci řízení: Associazione Infermieristica D & F. Care

Předběžná otázka

Brání zásady stanovené ve směrnici Rady 89/665/EHS⁽¹⁾ ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady 92/50/EHS⁽²⁾ ze dne 18. června 1992, ve znění pozdějších změn a doplňků [a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES⁽³⁾ ze dne 11. prosince 2007] takovým vnitrostátním právním ustanovením, jako je čl. 13 odst. 1a, 1c a 6a a čl. 14 odst. 3b nařízení prezidenta republiky č. 115 ze dne 30. května 2002 (jak bylo postupně novelizováno následnými právními předpisy), která stanoví vysoký jednotný poplatek za přístup ke správnímu soudnictví v oblasti veřejných zakázek?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 33).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/66/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 335, s. 31).

Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-63/14)

(2014/C 135/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: B. Stromsky, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Francouzská republika tím, že nepřijala ve stanovených lhůtách veškerá opatření nezbytná k vymáhání od příjemců státní podpory prohlášené za protiprávní a neslučitelné s vnitřním trhem čl. 2 odst. 1 rozhodnutí Komise ze dne 2. května 2013 o státní podpoře SA.22843 poskytnuté Francií ve prospěch Sociétés Nationale Corse Méditerranée a Compagnie Méridionale de Navigation⁽¹⁾, že nezrušila ve stanovených lhůtách všechny výplaty podpory uvedené v tomto čl. 2 odst. 1 a Komisi neinformovala ve stanovených lhůtách o opatřeních přijatých k dosažení souladu s tímto rozhodnutím, nesplnila povinnosti, které pro ní vyplývají z čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU a článků 3, 4 a 5 uvedeného rozhodnutí;
- uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta, během níž byla Francouzská republika povinná vymáhat protiprávně vyplacenou podporu společnosti SNCM, uplynula čtyři měsíce po oznámení rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 220, s. 20.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugalsko) dne 10. února 2014 – Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA v. Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Věc C-70/14)

(2014/C 135/27)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Agrocaramulo – Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA

Žalovaný: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Předběžná otázka

Vzhledem ke skutečnosti, že podle Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas, IFAP – Instituto de Financiamento de Agricultura e Pescas, IP, „lze vývozní náhrady poskytovat pouze pro produkty zahrnuté pod:

- kódem 0207 12 10 9900 nomenklatury náhrad, který odpovídá takzvaným „70% kuřatům“, která nemají špičku hrudní kosti, stehenní a holenní kosti zcela osifikovány, nebo
- kódem 0207 12 90 9190 nomenklatury náhrad, který odpovídá takzvaným „65% kuřatům“, která nemají špičku hrudní kosti, stehenní a holenní kosti zcela osifikovány“, a skutečnosti, že podnik fakticky vyvezl jatečné nosnice (nosnice porážené po skončení období snášky, kdy je jejich kostra zcela osifikována), spadá produkt „jatečné nosnice“ pod označení zboží „Ostatní“ s kódy zboží 0207 12 10 9900 a 0207 12 90 9190, uvedeného v příloze I nařízení (EHS) č. 3846/87, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2319/2002 ze dne 13. prosince 2002, nařízení Komise (ES) č. 2180/2003 ze dne 5. prosince 2003, nařízení Komise (ES) č. 2199/2004 ze dne 10. prosince 2004 a nařízení Komise (ES) č. 2091/2005 ze dne 15. prosince 2005, kterými byla pro roky 2003, 2004, 2005 a 2006 zveřejněna nomenklatura zemědělských produktů pro vývozní náhrady?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 3 de Ávila (Španělsko) dne 11. února 2014 – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA v. Francisco Javier Rodríguez Barbero a María Ángeles Barbero Gutiérrez

(Věc C-75/14)

(2014/C 135/28)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ávila

Účastníci původního řízení

Žalobce: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Žalovaní: Francisco Javier Rodríguez Barbero a María Ángeles Barbero Gutiérrez

Předběžné otázky

- 1) Pokud vnitrostátní soud zjistí existenci zneužívající klauzule týkající se úroků z prodlení v rámci hypotečního úvěru, musí na základě směrnice Rady 93/13/EHS ⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách, a zejména s čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice, a za účelem zajištění ochrany spotřebitelů a uživatelů v souladu se zásadou rovnocennosti a zásadou efektivity konstatovat, že klauzule je neplatná a její obsah není závazný, nebo musí naopak ustanovení o úrocích zmírnit tím, že vrátí věc oprávněnému nebo poskytovateli úvěru za účelem přepočtení úroků.
- 2) Stanoví druhé přechodné ustanovení zákona č. 1/2013 ze dne 14. května 2013 jasné omezení ochrany zájmů spotřebitele tím, že implicitně ukládá soudu povinnost ustanovení o úrocích z prodlení, které je zneužívající povahy, zmírnit tím, že přepočítá sjednaný úrok a zachová v platnosti ustanovení, které mělo zneužívající povahu, namísto konstatování, že dané ustanovení je neplatné a není tedy pro spotřebitele závazné.
- 3) Je druhé přechodné ustanovení zákona č. 1/2013 ze dne 14. května 2013 v rozporu se směrnicí Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách, a zejména s čl. 6 odst. 1 uvedené směrnice, když brání uplatnění zásady rovnocennosti a zásady efektivity v oblasti ochrany spotřebitele a předchází použití sankce neplatnosti a nezávadnosti na ustanovení o úrocích z prodlení – u kterých je konstatována zneužívající povaha – sjednaných ve smlouvách o hypotečním úvěru uzavřených před vstupem v platnost zákona č. 1/2013 ze dne 14. května 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, s. 29

Žaloba podaná dne 21. února 2014 – Evropská komise v. Evropský parlament a Rada Evropské unie

(Věc C-88/14)

(2014/C 135/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Smulders, B. Martenczuk, G. Wils, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil čl. 1 body 1 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1289/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni ⁽¹⁾, v rozsahu, v jakém se v tomto článku zavádí nový článek 4b;
- prohlásil účinky zrušených ustanovení a každého opatření přijatého k jeho provedení za konečné až do nahrazení uvedených ustanovení v přiměřené lhůtě akty přijatými v souladu se Smlouvou a výkladem uvedeným v rozsudku Soudního dvora;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Podpůrně, v případě, že Soudní dvůr rozhodne, že výše uvedená ustanovení jsou neoddelitelná od zbývajících částí napadeného nařízení, Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsahu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1289/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni;

- prohlásil účinky zrušeného nařízení a každého opatření přijatého k jeho provedení za konečné až do nahrazení uvedeného nařízení v přiměřené lhůtě akty přijatými v souladu se Smlouvou a výkladem uvedeným v rozsudku Soudního dvora;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise navrhuje zrušení čl. 1 bodů 1 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1289/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni, v rozsahu, v jakém se v tomto článku zavádí nový článek 4b. Podpůrně, v případě, že Soudní dvůr rozhodne, že výše uvedená ustanovení jsou neoddelitelná od zbývajících částí napadeného nařízení, Komise navrhuje zrušení uvedeného nařízení v plném rozsahu.

Komise zastává názor, že výše uvedená ustanovení jsou neslučitelná s článkem 290 a článkem 291 SFEU v rozsahu, v jakém stanoví použití aktů v přenesené pravomoci, jelikož dotčené akty nedoplňují ani nemění legislativní akt, ale provádějí ho.

(¹) Úř. věst. L 347, s. 74.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 4. března 2014 Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA, proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 13. ledna 2014 102/14
ve věci T-134/12, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT v. Komise**

(Věc C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S. A. (zástupce: M. Jiménez Perona, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsahu usnesení, které Tribunál (druhý senát) vydal dne 13. ledna 2014 ve věci T-134/12 v souvislosti s nepřipustností žaloby na neplatnost;
- podpůrně zrušil některou část nebo některé části uvedeného usnesení:
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká podpor přijatých na projekty uvedené na první straně žaloby na neplatnost,
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká nepřipustnosti návrhu na náhradu škody v souvislosti s projektem *BeyWatch*,
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká nepřipustnosti návrhu na náhradu škody v souvislosti s projektem *Indect*, a
 - zrušil vydané usnesení v rozsahu, v němž se týká nepřipustnosti návrhu na náhradu škody v souvislosti s ostatními projekty;
- vrátil usnesení v plném rozsahu Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé;
- podpůrně vrátil Tribunálu některou část nebo některé části, podle rozhodnutí Soudního dvora, k rozhodnutí ve věci samé;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení i nákladů řízení ve věci T-134/12, která se týká totožných důvodů.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů **nesprávného posouzení skutkového stavu**, spočívajícího v nezohlednění některých skutečností, které navrhovatelka předložila v rámci žaloby. Podle navrhovatelky nepřihlédl Tribunál ke skutečnostem, opomenutím a dokumentům, které mají pro odůvodnění usnesení značný význam.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení spočívajícího v závěru, že jediným možným je postup podle článku 272 SFEU, a nikoli postup podle článku 263 SFEU.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil nesprávného právního posouzení spočívajícího v neposouzení skutečnosti, že Komise uvedla navrhovatelku v omyl, když jí sdělila, že vrubopisy představují konečný akt přijatý v rámci výkonu jejích vlastních pravomocí, a tudíž přezkoumatelný. Tribunál porušil zásadu rovnosti a zásadu nediskriminace podle článku 20 Listiny základních práv Evropské unie.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení, když nepřihlédl ke skutečnostem, opomenutím a dokumentům uvedeným v prvních dvou odsecích kasačního opravného prostředku.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil nesprávného právního posouzení při posuzování nedostatku odůvodnění a absence jakéhokoli vyjádření Komise v souvislosti s velkou částí argumentů navrhovatelky uvedených v žalobě na neplatnost.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení nepřipustnosti návrhu na náhradu škody, týkajícího se projektu *BeyWatch*, přičemž tato pochybení ohrožují její životaschopnost. Navrhovatelka prokázala vhodnost návrhu na určení mimosmluvní odpovědnosti i splnění všech podmínek stanovených judikaturou Společenství pro dovolávání se takové odpovědnosti.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení nepřipustnosti návrhu na náhradu škody, týkajícího se projektu *Indect*, když za jediný možný způsob dovolávání se odpovědnosti Komise za nedostatek odůvodnění označil určení smluvní odpovědnosti, přičemž podle samotné judikatury Společenství je jediným možným určení mimosmluvní odpovědnosti.

Tribunál se v napadeném usnesení dopustil při posuzování důkazů nesprávného právního posouzení nepřipustnosti návrhů na náhradu škody, týkajících se ostatních projektů, když rozšířil svou pravomoc, jako kdyby šlo o řízení zahájené bez návrhu.

Žaloba podaná dne 10. března 2014 – Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-114/14)

(2014/C 135/31)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Enegren, L. Lozano Palacios, zmocněnci)

Žalované: Švédské království

Návrhová žádání

- Určit, že Švédské království tím, že poštovní služby poskytované veřejnými poštami a dodání zboží, která s těmito službami souvisejí, neosvobodilo od daně z přidané hodnoty, a tím, že dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb na jeho území neosvobodilo od daně z přidané hodnoty, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 132 odst. 1 písm. a) a z čl. 135 odst. 1 písm. h) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾.
- uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská komise podala žalobu proti Švédskému království podle článku 258 SFEU z následujících důvodů.

Článek 132 odst. 1 písm. a) směrnice 2006/112 stanoví, že členské státy osvobodí od daně poskytnutí služeb a dodání zboží, která s těmito službami souvisejí, veřejnými poštami.

Článek 135 odst. 1 písm. h) směrnice 2006/112 uvádí, že členské státy osvobodí od daně dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb.

Španělské království pověřilo Posten AB poskytováním všeobecné služby zahrnující trvalé poskytování poštovní služby ve stanovené kvalitě ve všech místech na jejím území za dostupné ceny pro všechny uživatele v souladu s článkem 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby⁽²⁾.

Komise je toho názoru, že Posten AB, která byla pověřena poskytováním všeobecných služeb popsaných v článku 3 směrnice 97/67, je veřejnou poštou ve smyslu článku 132 směrnice 2006/112.

Švédské království neosvobodilo od daně poštovní služby poskytované Posten AB a dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb na jeho území.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 1998, L 15, s. 14.

Žaloba podaná dne 10. března 2014 – Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-116/14)

(2014/C 135/32)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: N. Yerrel a P. Guerra e Andrade, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Portugalská republika tím, že nepřijala a neoznámila nezbytné pokyny, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 8 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/96/ES⁽¹⁾ ze dne 19. listopadu 2008 o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury;
- uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 8 odst. 1 směrnice 2008/96 zajistí členské státy, aby byly do 19. prosince 2011 přijaty pokyny, pokud ještě nebyly přijaty, s cílem podpořit příslušné subjekty při uplatňování této směrnice.

Portugalský stát více než dva roky po uplynutí lhůty stanovené k přijetí předmětných pokynů stále tyto pokyny nepřijal.

Podle čl. 8 odst. 2 směrnice 2008/96 oznámí členské státy výše jmenované pokyny do tří měsíců od dne jejich přijetí.

Vzhledem k tomu, že portugalský stát pokyny nepřijal, nesplnil v důsledku toho ani výše uvedenou oznamovací povinnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 319, s. 59.

**Žaloba podaná dne 12. března 2014 – Spojené království Velké Británie a Severního Irska
v. Evropský parlament, Rada Evropské unie**

(Věc C-121/14)

(2014/C 135/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: M. Holt, zmocněnec, D.J. Rhee, Barrister)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

- zrušit článek 29 a Přílohu II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ⁽¹⁾ ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění zařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010, v rozsahu, v němž za Londýn rozšiřují původní Koridor 2 ve smyslu původní Přílohy k nařízení (EU) č. 913/2010 (nyní koridor Severní moře – Středomoří); a
- uložit Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Některé části napadeného opatření, jejichž zrušení je navrhováno, měly za následek změnu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ⁽²⁾ ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu v tom smyslu, že „počáteční koridory pro nákladní dopravu“ stanovené v příloze k tomuto nařízení byly nahrazeny upraveným seznamem „počátečních koridorů pro nákladní dopravu“ ve smyslu Přílohy II k napadenému opatření.

V důsledku této změny se mj. musí Spojené království účastnit zřízení koridoru pro nákladní dopravu „Severní moře – Středomoří“ a zřídit do 10. listopadu 2016 trasy mezi ostatními členskými státy koridoru a Londýnem a do 20. listopadu 2018 trasy z Londýna do Glasgow, Edinburghu, Southamptonu a Felixstowe. Spojené království neschválilo takové rozšíření příslušných počátečních koridorů stanovených v nařízení (EU) 913/2010.

Spojené království se proto domáhá nápravy z následujících důvodů:

- a) rozšíření „počátečních koridorů pro nákladní dopravu“ v důsledku článku 29 sporného opatření sleduje cíle stanovené v článku 170 SFEU, pokud je o transevropskou dopravní politiku. Jelikož jsou tedy články 170 a 172 SFEU pro taková opatření *lex specialis*, mohou být tato opatření přijata pouze na základě těchto ustanovení a v souladu s nimi;
- b) rozšíření „počátečních koridorů pro nákladní dopravu“ na základě článku 29 napadeného opatření jsou (a) projekty společného zájmu (ve smyslu čl. 171 odst. 1 SFEU) a (b) týkají se území všech členských států, které mají povinnost podílet se na jejich zřízení. K těmto rozšířením proto došlo, pokud jde o Spojené království, v rozporu s požadavkem na schválení ze strany dotčeného členského státu stanoveným ve druhém pododstavci článku 172 SFEU;
- c) ta část Přílohy II napadeného opatření, která vyžaduje účast Spojeného království na zřízení koridoru Severní moře – Středomoří na jeho území (i) za Londýn (tj. do Glasgow, Edinburghu, Felixstowe a Southamptonu) či (ii) celkově, je oddělitelná od zbývajících částí Přílohy II. Celá Příloha II k napadenému nařízení (a jeho článek 29) je dále v každém případě samostatná a oddělitelná od zbytku nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 348, s. 129

⁽²⁾ Úř. věst. L 276, s. 22

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Cemex a další v. Komise

(Věc T-292/11) ⁽¹⁾**„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“**

(2014/C 135/34)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cemex SAB, de CV (Monterrey, Mexiko); New Sunward Holding BV (Amsterdam, Nizozemsko); Cemex España, SA (Madrid, Španělsko); Cemex Deutschland AG (Ratingen, Německo); Cemex UK (Egham, Spojené království); Cemex Czech Operations s.r.o. (Praha, Česká republika); Cemex France Gestion (Rungis, Francie); Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Rakousko) (zástupci: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránte a B. Martínez Corral, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s J. Rivas Andrésem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2011) 2360 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39.520 – Cement a výrobky související s cementem).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem Cemex SAB de CV, New Sunward Holding BV, Cemex España, SA, Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion a Cemex Austria AG se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Holcim (Deutschland) a Holcim v. Komise

(Věc T-293/11) ⁽¹⁾**„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“**

(2014/C 135/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Holcim (Deutschland) AG (Hamburk, Německo) a Holcim Ltd (Curych, Švýcarsko) (zástupci: P. Niggemann a K. Gaßner, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, R. Sauer a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlkem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2011) 2363 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39.520 – Cement a výrobky související s cementem).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Holcim (Deutschland) AG a Holcim Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Cementos Portland Valderrivas v. Komise

(Věc T-296/11) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o vyžádání informací — Nezbytná povaha vyžadovaných informací — Dostatečně závažné nepřímé důkazy — Soudní přezkum — Proporcionalita“

(2014/C 135/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pamplona, Španělsko) (zástupci: L. Ortiz Blanco, A. Lamadrid de Pablo a N. Ruiz García, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s A. Rivas, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2011) 2368 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39520 – Cement a příbuzné výrobky).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Cementos Portland Valderrivas, SA, se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Buzzi Unicem v. Komise(Věc T-297/11) ⁽¹⁾**„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Zásada řádné správy — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“**

(2014/C 135/37)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Buzzi Unicem SpA (Casale Monferrato, Itálie) (zástupci: C. Osti a A. Prastaro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně B. Gencarelli, L. Malferrari a C. Hödlmayr, poté L. Malferrari a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s M. Merolou, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2011) 2363 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39.520 – Cement a výrobky související s cementem)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Buzzi Unicem SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – HeidelbergCement v. Komise(Věc T-302/11) ⁽¹⁾**„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o vyžádání informací — Nezbytná povaha vyžadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“**

(2014/C 135/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Německo) (zástupci: U. Denzel, T. Holzmüller a P. Pichler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, R. Sauer a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlkem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2011) 2361 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc 39520 – Cement a příbuzné výrobky)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti HeidelbergCement AG se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Italmobiliare v. Komise**(Věc T-305/11) ⁽¹⁾****„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Zásada řádné správy — Povinnost odůvodnění — Přiměřenost“****(2014/C 135/39)****Jednací jazyk: italština****Účastnice řízení**

Žalobkyně: Italmobiliare SpA (Milan, Itálie) (zástupci: původně M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza a M. Piergiovanni, poté M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene a G. Rizza, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně B. Gencarelli, L. Malferrari, É. Gippini Fournier a C. Hödlmayr, poté L. Malferrari, É. Gippini Fournier a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s M. Malaguti, advokátkou)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2011) 2364 final ze dne 30. března 2011, v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc COMP/39520 – cement a související výrobky)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Italmobiliare SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Schwenk Zement v. Komise**(Věc T-306/11) ⁽¹⁾****„Hospodářská soutěž — Správní řízení — Rozhodnutí o žádosti o informace — Nezbytnost požadovaných informací — Povinnost uvést odůvodnění — Proporcionalita“****(2014/C 135/40)****Jednací jazyk: němčina****Účastnice řízení**

Žalobkyně: Schwenk Zement KG (Ulm, Německo) (zástupce: M. Raible, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer, R. Sauer a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s A. Böhlkem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2011) 2367 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc COMP/39520 – Cement a příbuzné výrobky).

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Komise C (2011) 2367 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc COMP/39.520 – Cement a příbuzné výrobky) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká jedenácté série otázek dotazníku tvořícího přílohu I tohoto rozhodnutí.
- 2) Schwenk Zement KG ponese dvě třetiny vlastních nákladů řízení a nahradí dvě třetiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí. Komise ponese jednu třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí jednu třetinu nákladů řízení vynaložených společností Schwenk Zement.
- 3) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.

(¹) Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. března 2014 – Lardini v. OHIM (umístění květu na límci)

(Věc T-131/13) (¹)

„Ochranná známka Společenství — Přihláška ochranné známky Společenství, která sestává z umístění květu na límci — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“

(2014/C 135/41)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lardini Srl (Filottrano, Itálie) (zástupci: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi a N. Parrotta, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: P. Bullock a N. Bambara, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 13. prosince 2012 (věc R 2578/2011-1) týkajícímu se přihlášky k zápisu označení, které sestává z umístění květu na límci, jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Lardini Srl se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 141, 18.5.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2014 – FESI v. Rada(Věc T-134/10) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Dumping — Rozšíření konečného antidumpingového cla zavedeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Číny na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Macaa — Sdružení zastupující nezávislé dovozce — Nedostatek osobního dotčení — Právní akt obsahující prováděcí opatření — Nepřípustnost“

(2014/C 135/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) (Brusel, Belgie) (zástupci: E. Vermulst a Y. van Gerven, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně J. P. Hix a B. Driessen, zmocněnci, ve spolupráci s G. Berrischem, advokát, a N. Chesaitesem, barrister, poté J. P. Hixem a B. Driessenem, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: H. van Vliet a M. França, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1294/2009 ze dne 22. prosince 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Vietnamu a Čínské lidové republiky rozšířeného na dovoz některé obuvi se svrškem z usně zasílané ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ ze zvláštní administrativní oblasti ČLR Macao, na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 384/96 (Úř. věst. L 352, s. 1).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Magnesitas de Rubián a další v. Komise(Věc T-430/10) ⁽¹⁾

„Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách v průmyslových odvětvích výroby cementu, vápna a oxidu hořečnatého — Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci — Zamítnutí — Zpětvzetí — Vyškrtnutí“

(2014/C 135/43)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Španělsko); Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Španělsko); a Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Atény, Řecko) (zástupci: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro, S. Petrova a E. Sanfrutos Cano, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení kapitoly 3 referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách v průmyslových odvětvích výroby cementu, vápna a oxidu hořečnatého (Úř. věst. C 166, s. 5), nadepsaného „Průmyslové odvětví výroby oxidu hořečnatého (suchým procesem z těžného přírodního magnezitu)“, jakož i odkazů na průmyslové odvětví výroby oxidu hořečnatého uvedených v daném dokumentu, a podpůrně návrh na zrušení bodu 3.5.5.4 uvedeného dokumentu.

Výrok

- 1) Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci se zamítá.
- 2) Věc T-430/10 je vyškrtnuta z rejstříku Tribunálu.
- 3) Společnosti Magnesitas de Rubián, SA, Magnesitas Navarras, SA a Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia poneseou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Magnesitas de Rubián a další v. Parlament a Rada

(Věc T-158/11) ⁽¹⁾

„Životní prostředí — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Individuální rozhodnutí obsažené v čl. 13 odst. 7 směrnice 2010/75/EU — Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci — Zamítnutí — Zpětvzetí — Vyškrtnutí“

(2014/C 135/44)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Španělsko), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Španělsko), a Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Atény, Řecko) (zástupci: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaní: Evropský parlament (zástupci: původně M. Gómez-Leal, I. Anagnostopoulou a L. Visaggio, poté M. Gómez-Leal a M. Visaggio, zmocněnci) a Rada Evropské unie (zástupci: F. Florindo Gijón a K. Michoel, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalované: Evropská komise (zástupci: původně A. Alcover San Pedro a L. Banciella Rodríguez-Miñón, poté S. Petrova a E. Sanfrutos Cano, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení individuálního rozhodnutí obsaženého v čl. 13 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrovaná prevence a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, s. 17) v rozsahu, v němž ukládá členským státům povinnost držet se při stanovení podmínek povolení vydávaných příslušnými orgány zařízením na výrobu oxidu hořečnatého, která na základě uvedené směrnice podléhají povolení, závěrů o nejlepších dostupných technikách obsažených v bodě 3.5 referenčního dokumentu Komise o nejlepších dostupných technikách v průmyslových odvětvích výroby cementu, vápna a oxidu hořečnatého (Úř. věst. 2010, C 166, s. 5).

Výrok

- 1) Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci se zamítá.
- 2) Věc T-158/11 je vyškrtnuta z rejstříku Tribunálu.

- 3) *Magnesitas de Rubián, SA, Magnesitas Navarras, SA et Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem a Radou Evropské unie.
- 4) *Evropská komise* ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 139, 7.5.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Hemofarm v. OHIM – Laboratorios Diafarm (HEMOFARM)

(Věc T-411/11) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Zpětvzetí námitek — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 135/45)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hemofarm AD farmaceutsko-hemijška industrija Vršac (Vršac, Srbsko) (zástupkyně: D. Cañadas Arcas, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Laboratorios Diafarm, SA (Barberà del Vallès, Španělsko) (zástupkyně: E. Sugrañes Coca, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. května 2011 (věc R 298/2010-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Laboratorios Diafarm, SA a Hemofarm AD farmaceutsko-hemijška industrija Vršac

Výrok

1. O žalobě již není třeba rozhodnout.
2. Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2014 – Eni v. Komise

(Věci T-240/12 a T-211/13) ⁽¹⁾

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s butadienovým kaučukem a styren-butadienovým kaučukem vyrobeným emulzní polymerizací — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Částečné zrušení a změna rozhodnutí Komise Tribunálem — Znovuzahájení řízení — Nové oznámení námitek — Ukončení řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 135/46)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eni SpA (Řím, Itálie) (zástupci: G. M. Roberti a I. Perego, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Bottka, G. Conte, R. Striani a T. Vecchi, zmocněnci)

Předmět věci

Ve věci T-240/12 návrh na zrušení rozhodnutí Komise obsaženého v dopise ze dne 23. dubna 2012, kterým se žalobkyni oznamuje záměr Komise znovu zahájit řízení a přijmout nové oznámení námitek, a ve věci T-211/13 návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2013) 1200 final ze dne 26. února 2013 a C(2013) 1199 final ze dne 27. února 2013 znovu zahájit řízení a zaslat žalobkyni nové oznámení námitek ve věci AT. 40032 – BR/ESBR – Opakované protiprávní jednání poté, co Tribunál částečně zrušil rozhodnutí Komise C (2006) 5700 final ze dne 29. listopadu 2006 týkající se řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.638 – Butadienový kaučuk a styren-butadienový kaučuk vyrobený emulzní polymerizací)

Výrok

- 1) Věci T-240/12 a T-211/13 se pro účely usnesení spojují.
- 2) Není již namístě o těchto žalobách rozhodovat.
- 3) Společnost Eni SpA a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 217, 21.7.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. března 2014 – Versalis v. Komise

(Věci T-241/12 a T-210/13) (¹)

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh butadienového kaučuku a styren-butadienového kaučuku vyrobeného emulzní polymerizací — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Částečné zrušení a změna rozhodnutí Komise Tribunálem — Pokračování v řízení — Nové sdělení námitek — Ukončení řízení — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2014/C 135/47)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Versalis SpA (San Donato Milanese, Itálie) (zástupci: F. Moretti, L. Nascimbene a M. Siragusa, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Bottka, G. Conte, R. Striani a T. Vecchi, zmocněnci)

Předmět věci

Ve věci T-241/12 návrh na zrušení rozhodnutí Komise obsaženého v dopise ze dne 23. dubna 2012, kterým se žalobkyni oznamuje záměr Komise znovu zahájit řízení a přijmout nové oznámení o námitkách, a ve věci T-210/13, návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2013) 1200 final, ze dne 26. února 2013 a K (2013) 1199 final ze dne 27. února 2013, pokračovat v řízení a zaslat žalobkyni nové oznámení námitek ve věci AT. 40032 – BR/ESBR – Recidiva poté, co Tribunál částečně zrušil rozhodnutí Komise K (2006) 5700 final ze dne 29. listopadu 2006 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.638 – Butadienový kaučuk a styren-butadienový kaučuk vyrobený emulzní polymerizací)

Výrok

- 1) Věci T-241/12 a T-210/13 se spojují pro účely usnesení.

- 2) O projednávané žalobě již není třeba rozhodovat.
- 3) Společnost Versalis SpA a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227, 28.7.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 10. března 2014 – Spirlea v. Komise

(Věc T-518/12) ⁽¹⁾

**„Žaloba na neplatnost — Veřejné zdraví — Rozhodnutí uzavřít řízení v rámci projektu EU Pilot —
Zařazení stížnosti — Nezahájení řízení pro nesplnění povinnosti — Nepřípustnost“**

(2014/C 135/48)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Itálie); a Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore) (zástupci: V. Foerster a T. Pahl, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Sipos a G. Wilms, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: původně S. Centeno Huerta, poté J. García-Valdecasas Dorrego, abogados del Estado)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise uzavřít řízení EU Pilot 2070/11/SNCO, jak je uvedeno v dopise ze dne 27. září 2012, zaslanému žalobkyni pod referenčním číslem SANCO/A2/AM/kva (2012) 1245353.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Darius Nicolai Spirlea a Mihaela Spirlea ponесou vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Španělské království ponесе vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 2.2.2013.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. února 2014 – Jannatian v. Rada

(Věc T-187/13) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Íránu — Seznam osob a subjektů, na které se tato omezující opatření vztahují — Lhůta k podání žaloby — Opožděnost — Nepřípustnost“

(2014/C 135/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Mahmoud Jannatian (Teherán, Írán) (zástupci: E. Rosenfeld a S. Monnerville, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: F. Naert a M. Bishop, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení společného postojů Rady 2008/479/SZBP ze dne 23. června 2008, kterým se mění společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 163, s. 43); rozhodnutí Rady 2008/475/ES ze dne 23. června 2008, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 163, s. 29); společného postojů Rady 2008/652/SZBP ze dne 7. srpna 2008, kterým se mění společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 213, s. 58); rozhodnutí Rady 2009/840/SZBP ze dne 17. listopadu 2009, kterým se provádí společný postoj 2007/140/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 303, s. 64); nařízení Rady (ES) č. 1100/2009 ze dne 17. listopadu 2009, kterým se provádí čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu a zrušuje rozhodnutí 2008/475/ES (Úř. věst. L 303, s. 31); rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postojů 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39); rozhodnutí Rady 2010/644/SZBP ze dne 25. října 2010, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. L 281, s. 81); nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. L 281, s. 1) a nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Mahmoud Jannatian ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 15.6.2013.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 13. února 2014 – Luxembourg Pamol (Cyprus) a Luxembourg Industries v. Komise

(Věc T-578/13 R)

„Předběžné opatření — Řízení k uvedení přípravků na ochranu rostlin na trh — Zveřejnění dokumentů týkajících se zápisu účinné látky — Zamítnutí žádosti o důvěrné zacházení s některými informacemi — Návrh na odklad výkonu — Přípustnost — Náléhavost — Fumus boni juris — Zvážení zájmů“

(2014/C 135/50)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd (Nicosie, Kypr) a Luxembourg Industries Ltd (Tel Aviv, Izrael) (zástupci: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. von Rintelen a P. Ondrůšek, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad výkonu rozhodnutí Komise oznámeného žalobkyním dopisem Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) ze dne 8. října 2013, kterým byla zamítnuta žádost o důvěrné zacházení s některými informacemi obsaženými ve zprávě o srovnávacím přezkoumání (peer review report) a v konečném dodatku týkajících se schválení účinné látky „fosfonáty draselné“, kterou žalobkyně podaly podle článku 14 směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1) a nařízení Komise (EU) č. 188/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Rady 91/414/EHS, pokud jde o postup posuzování účinných látek, které nebyly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení uvedené směrnice (Úř. věst. L 53, s. 51)

Výrok

- 1) Výkon rozhodnutí Komise oznámeného společností Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd a Luxembourg Industries Ltd dopisem Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) ze dne 8. října 2013, kterým byla zamítnuta jejich žádost o důvěrné zacházení s některými informacemi obsaženými ve zprávě o srovnávacím přezkoumání (peer review report) a v konečném dodatku týkajících se schválení účinné látky „fosfonáty draselné“, se odkládá.
- 2) Evropské komisi se ukládá povinnost nedovolit, aby EFSA zveřejnil verzi zprávy o srovnávacím přezkoumání (peer review report) a konečného dodatku týkajících se schválení účinné látky „fosfonáty draselné“, která by byla podrobnější, než začerněná verze uvedená v dopise společností Luxembourg Pamol (Cyprus) a Luxembourg Industries ze dne 25. února 2013, která je uvedena v příloze A 3 žaloby ve věci samé.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 7. března 2014 – Aluminios Cortizo a Cortizo Cartera v. Komise

(Věc T-1/14 R)

„Návrh na předběžné opatření — Státní podpory — Podpora poskytnutá španělskými orgány ve prospěch určitých hospodářských zájmových sdružení (HZS) a jejich investorů — Daňový režim použitelný na určité dohody o finančním leasingu pro nákup lodí (španělský systém zdanění leasingu) — Návrh na odklad provádění — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“

(2014/C 135/51)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aluminios Cortizo, SA (Padrón, Španělsko) a Cortizo Cartera, SL (Padrón) (zástupce: A. Beiras Cal, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier a P. Němečková, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise C (2013) 4426 final ze dne 17. července 2013, týkajícího se daňového režimu určitých dohod o finančním leasingu, známého též pod názvem „španělský systém zdanění leasingu“ (státní podpora SA.21233, ex NN/2011, ex CP 137/2006).

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. března 2014 Evou Cuallado Martorell proti rozsudku vydanému dne 18. září 2012 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-96/09, Cuallado Martorell v. Komise

(Věc T-506/12 P)

(2014/C 135/52)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Eva Cuallado Martorell (Augsburg, Německo) (zástupce: C. Pinto Cañón, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu, druhého senátu, ve věci F-96/09, za opodstatněný, částečně napadený rozsudek zrušil, konkrétně jeho výrok, v rozsahu, v jakém nevyhověl návrhovému žádání směřujícímu ke zrušení rozhodnutí Tribunálu o zamítnutí připuštění žalobkyně k ústní zkoušce a rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto zrušení rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto předání jejích opravených písemných zkoušek, jakož i individuálního hodnotícího listu týkajícího se uvedených zkoušek;
- zcela vyhověl návrhovým žádáním uvedeným v řízení v prvním stupni, s výjimkou napadení rozhodnutí o zamítnutí písemných zkoušek b) a c) v rozsahu, v jakém tato rozhodnutí zamítala předání testů opravených žalovanou a hodnotící listy jednotlivých zkoušek opravených porotou, vzhledem k tomu, že byly předány žalobkyni dopisem EPSO ze dne 16. června 2010, body 72 a 73, a
- potvrdil uložení žalované zaplacení nákladů řízení v prvním stupni a uložil žalované zaplacení nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka tři důvody kasačního opravného prostředku.

1. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z toho, že se Soud pro veřejnou službu dopustil nesprávného právního posouzení, když nepřipustil některá návrhová žádání žalobkyně v žalobě, čímž porušil právo na účinnou soudní ochranu zakotvené v článku 47 Listiny základních práv a svobod Evropské unie.
 - V tomto ohledu tvrdí, že Soud pro veřejnou službu měl žalobu za opožděnou ve vztahu k určitým návrhovým žádáním v ní uvedeným, čímž porušil zásadu *pro actione*, neboť počítal počátek lhůty pro podání žaloby od okamžiku vytykaného jednání a nezohlednil stížnost podanou žalobkyní ve správním sídle podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků a ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii.
2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv a svobod Evropské unie a článku 296 SFEU, když konstatoval, že pouhé předání uchazeči bez dalšího odůvodnění bodového hodnocení dosaženého v otevřeném výběrovém řízení, představuje dostatečné odůvodnění.
 - S ohledem na úvahu Soudu prvního stupně, že veškeré činnosti hodnotící poroty podléhají důvěrnému zacházení, což předpokládá ochranu imunity rozhodnutí, žalobkyně uplatňuje možnost soudního přezkumu rozhodnutí hodnotící poroty na základě rozlišení, že do rámce její činnosti technického hodnocení spadá „jádro rozhodnutí“ a jeho „okolnosti“.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 42 a 52 Listiny základních práv a svobod Evropské unie.
 - Žalobkyně v tomto ohledu uplatňuje, že Soud pro veřejnou službu se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že uchazečka v otevřeném výběrovém řízení v rozporu s dosaženým hodnocením nemá právo na přístup k opraveným písemným zkouškám, čímž porušila také její právo na přístup k dokumentům.

Žaloba podaná dne 3. ledna 2014 – Grundig Multimedia v. OHIM (Pianissimo)

(Věc T-11/14)

(2014/C 135/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Švýcarsko) (zástupce: S. Walter, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (Ochranné známky a vzory) ze dne 5. listopadu 2013 ve věci R 441/2013-4;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených v řízení před OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Pianissimo“ pro výrobky náležející do třídy 7 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 11 102 266

Rozhodnutí průzkumového referenta: Odmítnutí přihlášky ochranné známky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 15. ledna 2014 – St'art a další v. Komise

(Věc T-36/14)

(2014/C 135/54)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: St'art – Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgie); Stichting Cultuur – Ondernemen (Amsterdam, Nizozemí); a Angel Capital Innovations Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: L. Dehin a C. Brüls, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunal:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou a v důsledku toho zrušil napadené akty:
 - buď rozhodnutí Evropské komise neznámého data o ukončení projektu „Factor SI.2.609157-2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011“ a následném ukončení výplaty dotace udělené konzorciu, které tvoří žalobci;
 - nebo rozhodnutí jej potvrzující, přijaté dne 29. listopadu 2013;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů právního zástupce a žalobců.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, porušení práva na rovné zacházení, a jakož i porušení obecné zásady dobré víry při plnění dohod a smluvních podmínek v rozsahu, v němž odůvodnění Komise bylo nepřiměřené a nebyla splněna žádná z podmínek rozvázání smlouvy. Žalobci tvrdí, že skutečnost, že cíle, které měly být dosaženy prostřednictvím projektu, byly dosaženy jinými opatřeními, čímž došlo k zániku účelu projektu, není platným důvodem pro rozvázání smlouvy o dotaci.

2. Druhý žalobní důvod vychází z překročení a zneužití pravomoci, jakož i porušení práva na řádnou správu, zásady kontradiktornosti a obecné zásady „*patere legem quam ipse facisti*“, neboť Komise nepředložila žádné skutečnosti, na základě nichž by bylo možné určit, zda přezkoumala tvrzení konsorcia, jehož jsou žalobci součástí, a dále seznámit se s důvody, pro které tato tvrzení odmítla.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2014 – Bank Refah Kargaran v. Rada

(Věc T-65/14)

(2014/C 135/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Bank Refah Kargaran (Teherán, Irán) (zástupce: J. M. Thouvenin, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013 v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil rozhodnutí Komise 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013 v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- prohlásil, že se na žalobce nevztahuje nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012;
- prohlásil, že se na žalobce nevztahuje rozhodnutí 2010/413/SZBP;
- podpůrně zrušil prováděcí nařízení a rozhodnutí, která jsou uvedena v prvních dvou odrážkách tohoto návrhového žádání, a to od 20. ledna 2014;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění, který je v rozporu s článkem 296 SFEU, neboť prováděcí nařízení, které provádí zápis žalobce na seznam osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření, neuvádí výslovně právní základ, na kterém bylo přijato.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatku právního základu, neboť právním základem napadeného prováděcího nařízení je nařízení č. 267/2012⁽¹⁾, které musí být považováno za nepoužitelné na žalobce, jelikož při jeho přijetí byly porušeny povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU a článek 215 SFEU a dále jeho čl. 23 odst. 2 písm. d), který představuje právní základ zápisu žalobce na seznam uvedený v příloze IX nařízení č. 267/2012, je v rozporu se Smlouvami a s Listinou základních práv Evropské unie.
3. Třetí, čtvrtý, pátý a šestý žalobní důvod vycházejí i) z nesprávného právního posouzení, ii) z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení, iii) z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu a iv) z porušení zásady proporcionality.

4. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že čl. 20 odst. 1 písm. c) rozhodnutí 2010/413⁽²⁾, který představuje právní základ sankce, která je uložena žalobci, musí být prohlášen za nepoužitelný na žalobce, neboť toto ustanovení je v rozporu se Smlouvami, s Listinou základních práv a se zásadou proporcionality. Žalobce tvrdí, že rozhodnutí zapsat jej na seznam osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření, musí být tedy zrušeno.
5. Osmý žalobní důvod vychází z toho, že napadená sankce se od 20. ledna 2014 stala protiprávní, jelikož Rada k tomuto datu uznala, že Írán již nepokračuje v jaderné činnosti, která byla příčinou sankce. Žalobce tvrdí, že sankce tedy ztrácí svůj účel.

(¹) Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, s. 1).

(²) Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, s. 39).

Žaloba podaná dne 31. ledna 2014 – Francie v. Komise

(Věc T-74/14)

(2014/C 135/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas a J. Bousin, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil v plném rozsahu rozhodnutí Evropské komise C (2013) 7066 final ze dne 20. listopadu 2013, týkající se státní podpory č. SA.16237, kterou Francie poskytla ve prospěch společnosti Société Nationale Corse Méditerranée;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2013) 7066 final ze dne 20. listopadu 2013, v němž Komise dospěla k závěru, že zůstatek podpory na restrukturalizaci, oznámené francouzskými úřady dne 18. února 2002, ve výši 15,81 milionů eur, a dále tři opatření, která francouzské orgány přijaly v roce 2006 ve prospěch Société nationale maritime Corse Méditerranée (dále jen „SNCM“), a sice převod 75 % SNCM za zápornou cenu 158 milionů eur, zvýšení kapitálu o 8,75 milionů eur, upsané pro Compagnie générale maritime et financière (dále jen „CGMF“), a záloha na běžný účet ve výši 38,5 milionů eur, představují protiprávní státní podpory neslučitelné s vnitřním trhem. Komise v důsledku toho nařídila jejich navrácení.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva žalobkyně na obhajobu, spočívajícího v tom, že Komise po vydání rozsudku Tribunálu ze dne 11. září 2012, *Corsica Ferries France v. Komise* (T-565/08), odmítla obnovit formální vyšetřovací řízení.
2. Druhý žalobní důvod, uváděný podpůrně pro případ, že by Tribunál dospěl k závěru, že Komise po vydání rozsudku ze dne 11. září 2012 právem neobnovila formální vyšetřovací řízení, vychází z porušení pojmu „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, spočívajícího v tom, že Komise měla za to, že opatření z roku 2006 měla být kvalifikována jako státní podpory ve smyslu citovaného ustanovení. Tento žalobní důvod se dělí na tři části. Žalobkyně se domnívá, že Komise porušila čl. 107 odst. 1 SFEU:
 - tím, že dospěla k závěru, že převod 75 % SNCM za zápornou cenu 158 milionů eur měl být kvalifikován jako státní podpora a že v projednávaném případě nebyl splněn test soukromého investora;

- tím, že dospěla k závěru, že kapitálový vklad ve výši 8,75 milionů eur měl být kvalifikován jako státní podpora;
 - tím, že dospěla k závěru, že záloha na běžný účet ve výši 38,5 milionů eur ve prospěch zaměstnanců SNCM měla být kvalifikována jako státní podpora ve smyslu citovaného ustanovení.
3. Třetí žalobní důvod, uváděný podpůrně pro případ, že by Tribunál dospěl k závěru, že Komise po vydání rozsudku ze dne 11. září 2012 právem neobnovila formální vyšetřovací řízení, vychází z porušení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, spočívajícího v tom, že Komise dospěla k závěru, že kapitálový vklad ve výši 15,81 milionů eur, oznámený v roce 2002 z titulu podpory na restrukturalizaci, měl být kvalifikován jako státní podpora neslučitelná s vnitřním trhem.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění.

Žaloba podaná dne 4. února 2014 – Morningstar v. Komise

(Věc T-76/14)

(2014/C 135/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Morningstar, Inc. (Chicago, Spojené státy) (zástupce: S. Kinsella, K. Daly a P. Harrison, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí přijaté Komisí ve věci COMP/39.654 – Reuters Instrument Codes ze dne 20. prosince 2012 a zveřejněné v *Úředním věstníku* ze dne 12. listopadu 2013 (Úř. věst. C 326, s. 4)
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení, a
- uložil jakékoliv další opatření, které bude Tribunál považovat za vhodné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávané věci se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí přijatého Komisí v rámci věci COMP/39.654 – Reuters Instrument Codes v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP, týkajícím se praxe společnosti Thomson Reuters vyvolávající překážky pro změnu poskytovatele toku konsolidovaných údajů v reálném čase. Sporným rozhodnutím, přijatým podle článku 9 nařízení Rady (ES) N°1/2003⁽¹⁾, Komise rozhodla o závaznosti určitých závazků společnosti Thomson Reuters a o tom, že již není důvodné, aby dále jednala. Žalobkyně je konkurentem společnosti Thomson Reuters.

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení: Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že přijala uvedené rozhodnutí, přestože závazky zjevně nebyly dostatečné pro vyřešení problémů v oblasti hospodářské soutěže zmíněných ve výše uvedeném rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vychází z překročení pravomoci: Komise sporným rozhodnutím překročila své pravomoci, které jí byly přiznány Evropskou radou, a toto rozhodnutí nemá právní základ.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti Komise uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. února 2014 – EE v. OHIM (vzorovaná šedá plocha)**(Věc T-77/14)**

(2014/C 135/58)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* EE Ltd (Halfeld, Spojené království) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 24. října 2013 ve věci R 704/2013-1.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Dotčená ochranná známka Společenství:* Obrazová ochranná známka v podobě vzorované šedé plochy pro zboží a služby tříd 7, 9, 16, 25, 35-39, 41, 42 a 45 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 388 386*Rozhodnutí průzkumového referenta:* Přihlašovaná ochranná známka není způsobila k zápisu.*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 4. února 2014 – Benediktinerabtei St. Bonifaz v. OHIM – Andechser Molkerei Scheitz (Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455)**(Věc T-78/14)**

(2014/C 135/59)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobce:* Benediktinerabtei St. Bonifaz Köperschaft des öffentlichen Rechts (Mnichov, Německo) (zástupci: G. Würtenberger a R. Kunze, advokáti.)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Německo)**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 14. listopadu 2013 ve věci R 1272/2012-1 týkajícímu se námitkového řízení č. B 1 754 228 (přihláška ochranné známky Společenství č. 9 255 811);
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatel ochranné známky Společenství:* žalobce*Dotčená ochranná známka Společenství:* obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455“ pro výrobky zařazené do třídy 29 (přihláška ochranné známky Společenství č. 9 255 811)*Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* Andechser Molkerei Scheitz GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazové ochranné známky Společenství a národní obrazové ochranné známky obsahující slovní prvky „ANDECHSER NATUR“ a „ANDECHSER NATUR SEIT 1908“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 29 a 35

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 76 odst. 1 druhé věty nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 6. února 2014 – Energy Brands v. OHIM – Smart Wines (SMARTWATER)

(Věc T-81/14)

(2014/C 135/60)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Energy Brands, Inc. (New York, Spojené státy) (zástupci: D. Stone a R. Allos, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Smart Wines GmbH (Kolín nad Rýnem, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. listopadu ve věci R 903/2013-2;
- uložil OHIM a další účastnici řízení před odvolacím senátem, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „SMARTWATER“ pro výrobky zařazené do tříd 30, 32 a 33 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 8 400 194

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Starší zápis ochranné známky Společenství č. 5 853 601 pro slovní ochrannou známku „SMART WINES“ pro výrobky zařazené do tříd 30 a 33

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitce v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) a čl. 8 odst. 5 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 6. února 2014 – Harrys Pubar v. OHIM – Harry's New York Bar (HARRY'S NEW YORK BAR)**(Věc T-84/14)**

(2014/C 135/61)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Harrys Pubar AB (Göteborg, Švédsko) (zástupce: L.-E. Ström, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Harry's New York Bar SA (Paříž, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 14. listopadu 2013 ve spojených věcech R 1038/2012-1 a R 1045/2012-1;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „HARRY'S NEW YORK BAR“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 25, 30, 32 a 43 – přihláška ochranné známky Společenství č. 3 383 445

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Švédské ochranné známky čísel 356 009, 320 026, 315 142, 55 6513-1066 pro výrobky a služby zařazené do tříd 25 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné vyhovění odvolání ve věci R 1038/2012-1 a zamítnutí odvolání ve věci R 1045/2012-1

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a článku 4 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 7. února 2014 – Infocit v. OHIM – DIN (DINKOOL)**(Věc T-85/14)**

(2014/C 135/62)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Infocit – Prestação de Serviços, Comércio e Indústria, Lda (Luanda, Angola) (zástupce: A. Oliveira, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: DIN – Deutsches Institut für Normung eV (Berlin, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 12. listopadu 2013 ve věci R 1106/2012-2.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „DINKOOL“ pro výrobky zařazené do tříd 7, 9 a 11 – přihláška ochranné známky Společenství č. 9 768 061

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastník řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: mezinárodní zápis ochranné známky č. 229 048 týkající se obrazové ochranné známky obsahující slovní prvek „DIN“ pro výrobky zařazené do tříd 1 až 34 a starší nezapsaná slovní ochranná známka „DIN“ v Německu

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: vyhovění odvolání, zamítnutí napadeného rozhodnutí a zamítnutí napadené přihlášky ochranné známky Společenství v plném rozsahu

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 4 a čl. 8 odst. 5 nařízení o ochranné známce Společenství

Žaloba podaná dne 10. února 2014 – Export Development Bank of Iran v. Rada

(Věc T-89/14)

(2014/C 135/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Export Development Bank of Iran (Teherán, Írán) (zástupce: J.-M. Thouvenin, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- zrušil rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- prohlásil, že se nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 vůči žalobkyni neuplatní;
- prohlásil, že se rozhodnutí 2010/413/SZBP vůči žalobkyni neuplatní;
- podpůrně, zrušil prováděcí nařízení a rozhodnutí uvedená v prvních dvou odrážkách tohoto návrhového žádání, a to ode dne 20. ledna 2014;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně devět žalobních důvodů, z nichž osm je v podstatě totožných nebo podobných s žalobními důvody předloženými v rámci věci T-65/14, Bank Refah Kargaran v. Rada.

Žalobkyně kromě toho předkládá žalobní důvod vycházející z porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace.

Žaloba podaná dne 3. února 2014 – Secolux v. Komise a CdT**(Věc T-90/14)**

(2014/C 135/64)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction (Capellen, Lucembursko) (zástupce: N. Prüm-Carré, advokát)

Žalovaní: Překladačské středisko pro instituce Evropské unie (CdT) a Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 3. prosince 2013, které přijala Evropská komise jednající vlastním jménem i jménem ostatních veřejných zadavatelů, tedy Překladačského střediska pro instituce Evropské unie a Úřadu pro publikace Evropské unie, a kterým byla odmítnuta nabídka podaná žalobkyní pro část 1, „Regulační kontroly v oblasti bezpečnosti, blahobytu a životního prostředí“ v rámci zadávacího řízení č. 02/2013/0IL „Bezpečnostní kontroly“, a sporná zakázka zadána jinému uchazeči;
- uložil Evropské komisi zaplatit částku ve výši 467 186,08 eur jako náhradu způsobené újmy, navýšenou o zákonné úroky ode dne zadání zakázky do zaplacení dlužných částek;
- uložil Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z procesních pochybení, rozporuplných informací, které byly sděleny žalobkyni ohledně výše nabídky přijaté pro část č. 1. Žalobkyně tvrdí, že:
 - buď je výše nabídky úspěšného uchazeče uvedená v dopise Komise ze dne 11. prosince 2013, kterým informovala žalobkyni o vlastnostech a výhodách přijaté nabídky, nepřesná, neboť je příliš nízká. V tomto případě neměla žalobkyně přístup ke spolehlivé informaci o ceně přijaté nabídky, což je v rozporu s povinností uvést odůvodnění;
 - nebo hodnota zadané zakázky uvedená v oznámení o výsledku zadávacího řízení, které bylo zveřejněno dne 24. prosince 2013 ⁽¹⁾, je chybná, neboť je příliš vysoká. V tomto případě oznámení o výsledku zadávacího řízení neodráží hodnotu přijaté nabídky, což představuje porušení povinnosti transparentnosti;
 - nebo výše přijaté nabídky, která byla uvedena v dopise Komise ze dne 11. prosince 2013, a hodnota zakázky uvedená v oznámení o výsledku zadávacího řízení jsou nepřesné. V tomto případě byla zakázka zadána za cenu převyšující přijatou nabídku, což představuje závažné porušení zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesrovnalostí přijaté nabídky, jelikož úspěšný uchazeč nemůže za nabídnutou cenu řádně splnit všechna požadovaná plnění, a to se zaměstnanci, kteří mají požadované kvalifikace.
3. Třetí žalobní důvod vychází z neobvykle nízké nabídky. Žalobkyně uvádí, že v projednávaném případě existuje soubor nepřímých důkazů, které nasvědčují tomu, že přijatá nabídka neodpovídá hospodářské realitě. Komise měla tedy v souladu s článkem 151 nařízení v přenesené pravomoci č. 1268/2012 ⁽²⁾ požádat úspěšného uchazeče, aby upřesnil hlavní parametry své nabídky.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace, a to jak při přípravě nabídek, tak při jejich hodnocení. Žalobkyně uvádí:
- že vzhledem k tomu, že úspěšnému uchazeči byly zároveň zadány předchozí zakázky, měl k dispozici výsadní informace o místech, plněních, která mají být provedena, a množstvích skutečně požadovaných Komisí, na základě čehož měla Komise požádat žalobkyni o vyjasnění na základě čl. 160 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci č. 1268/2012;
 - a dále že Komise při hodnocení nabídek podaných pro zakázku, která má být zadána, zohlednila kvalitu služeb, které byly dříve poskytnuty uchazečem, jemuž byly zadány předchozí zakázky.

(¹) Úř. věst. 2013/S 249-433951.

(²) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, s. 1).

Žaloba podaná dne 10. února 2014 – St'art a další v. Komise

(Věc T-93/14)

(2014/C 135/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobci: St'art – Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgie); Stichting Cultuur – Ondernemen (Amsterdam, Nizozemsko); a Angel Capital Innovations Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: L. Dehin a C. Brüls, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou a v důsledku toho zrušil napadený akt:
 - a sice rozhodnutí neznámého data, formálně přijaté Evropskou komisí dne 29. listopadu 2013, kterým se žádá vrácení částky 140 500,01 eur od společnosti EDC v rámci zakázky „Factor SI.2.609157-2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011“, vyzývá k úhradě za tímto účelem a v případě potřeby vyžaduje společné a nerozdílné ručení ostatních členů konsorcia.
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu a zejména povinnosti uvést odůvodnění, jakož i porušení zásady legality, neboť rozhodnutí Komise, kterým se požaduje vrácení záloh vyplacených společností EDC v rámci projektu „C-I Factor“ a uplatňuje společné a nerozdílné ručení žalobců, kteří jsou členy konsorcia, je v tomto ohledu založeno na protiprávním rozhodnutí o ukončení smlouvy o dotaci.
2. Druhý žalobní důvod vychází z překročení a zneužití pravomoci, jakož i porušení práva na řádnou správu, zásady kontradiktornosti a obecné zásady „*patere legem quam ipse facisti*“, neboť Komise nepředložila žádné skutečnosti, na základě nichž by bylo možné určit, zda přezkoumala tvrzení konsorcia, jehož jsou žalobci součástí, a dále seznámit se s důvody, pro které tato tvrzení odmítla. Žalobci Komisi rovněž vytýkají, že jim neposkytla možnost, aby sami dostáli povinností vyplývajícím ze smlouvy, aby tak napravili případná selhání ze strany společnosti EDC.

Žaloba podaná dne 11. února 2014 – EE v. OHIM (Barevný vzor)**(Věc T-94/14)**

(2014/C 135/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* EE Ltd (Hatfield, Spojené království) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 20. listopadu 2013 (věc R 495/2013-1).

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Dotčená ochranná známka Společenství:* obrazová ochranná známka znázorňující barevný vzor pro výrobky a služby zařazené do tříd 7, 9, 16, 25, 28, 35-39, 41, 42 a 45 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 177 631*Rozhodnutí průzkumového referenta:* shledal přihlašovanou ochrannou známku nezpůsobilou k zápisu*Rozhodnutí odvolacího senátu:* zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.**Žaloba podaná dne 11. února 2014 – Vimeo v. OHIM – PT Comunicações (VIMEO)****(Věc T-96/14)**

(2014/C 135/67)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Vimeo LLC (New York, Spojené státy) (zástupci: A. Poulter a M. Macdonald, solicitors)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* PT Comunicações, SA (Lisabon, Portugalsko)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 27. listopadu 2013 ve věci R 1092/2013-2;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatelka ochranné známky Společenství:* Žalobkyně*Dotčená ochranná známka Společenství:* Slovní ochranná známka „VIMEO“ pro služby zařazené do tříd 38, 41 a 42 – přihláška ochranné známky Společenství 9 843 061*Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* Další účastnice řízení před odvolacím senátem*Namítaná ochranná známka nebo označení:* Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „meo“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 35, 37, 38, 41 a 42*Rozhodnutí námitkového oddělení:* Vyhovění námitkám v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranných známkách Společenství

**Kasační opravný prostředek podaný dne 24. února 2014 Rada Evropské unie proti rozsudku
vydanému dne 12. prosince 2013 Soudem pro veřejnou službu ve věci F-142/11, Simpson v. Rada**

(Věc T-130/14 P)

(2014/C 135/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a A. Bisch, jako zmocněnci)

Další účastník řízení: Erik Simpson (Brusel, Belgie)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozsudek Evropského soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 12. prosince 2013 ve věci F-124/11, Erik Simpson v. Rada, v rozsahu, v němž zrušuje rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 9. prosince 2010 a Radě Evropské unie ukládá náhradu vlastních nákladů řízení a nákladů řízení vynaložených E: Simpsonem;
- vrátil věc Soudu pro veřejnou službu, a
- uložil žalobci v prvním stupni náhradu nákladů tohoto řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek předkládá jeden důvod kasačního opravného prostředku vycházející z tvrzení, že závěr Soudu pro veřejnou službu, podle kterého je zrušené rozhodnutí nezákonné z důvodu porušení povinnosti uvést odůvodnění, založeno na chybném předpokladu z důvodu zkreslení důkazů, a proto jej není možné potvrdit.

Žaloba podaná dne 24. února 2014 – Albis Plastic v. OHIM – IQAP Masterbatch Group (ALCOLOR)

(Věc T-132/14)

(2014/C 135/69)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Albis Plastic GmbH (Hamburk, Německo) (zástupce: C. Klawitter, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: IQAP Masterbatch Group, SL (Masías de Roda, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. prosince 2013 ve věci R 1015/2012-2;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: slovní ochranná známka „ALCOLOR“ pro výrobky a služby zařazené do třídy 1 – ochranná známka Společenství č. 3 073 889

Majitelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: IQAP Masterbatch Group, SL

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Národní obrazová ochranná známka, která obsahuje slovní prvek „ALCOLOR“ pro výrobky třídy 2, jakož i obchodní firma „ALCOLOR“, která byla používána v obchodním styku ve Španělsku pro „barviva“

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na zrušení

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání bylo vyhověno a věc byla vrácena zrušovacímu oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 53 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a s ním souvisejících prováděcích předpisů

Žaloba podaná dne 20. února 2014 – Kicktipp v. OHIM– Società Italiana Calzature (kicktipp)

(Věc T-135/14)

(2014/C 135/70)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kicktipp GmbH (Düsseldorf, Německo) (zástupce: A. Dreyer, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Società Italiana Calzature Srl (Miláno, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 12. prosince 2013 ve věci R 1061/2012-2;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „kicktipp“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 25, 35, 38 and 41 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 8 874 281

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Italské ochranné známky č. 348 149, 905 554, 905 554 pro výrobky zařazené do třídy 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 24. února 2014 – Tilda Riceland Private v. OHIM – Siam Grains (BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE)

(Věc T-136/14)

(2014/C 135/71)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tilda Riceland Private Ltd (Gurgaon, Indie) (zástupci: S. Malynicz, Barrister, N. Urwin a D. Sills, Solicitors)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Siam Grains Co. Ltd (Bangkok, Thajsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. prosince 2013 ve věci R 1086/2012-4;
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Černobílá obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE“ pro výrobky zařazené do třídy 30 – Přihláška ochranné známky Společenství č. 3 520 641

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Starší nezapsaná ochranná známka a starší označení, užívané v obchodním styku a označující třídu výrobků „BASMATI“ používané ve Spojeném království v souvislosti s rýží

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení o ochranné známce Společenství

Žaloba podaná dne 25. února 2014 – I Castellani v. OHIM – Chomarat (Kruh)

(Věc T-137/14)

(2014/C 135/72)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: I Castellani Srl (Meldola, Itálie) (zástupci: M. Caramelli, F. Boscariol de Roberto, I. Gatto a D. Martucci, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Compagnie Chomarat (Paříž, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 13. prosince 2013 ve věci R 1001/2012-2;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na zrušení: obrazová ochranná známka znázorňující kruh pro výrobky zařazené do třídy 19 – přihláška ochranné známky Společenství č. 2 844 033

Majitelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující zrušení ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: zrušení zápisu ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 51 odst. 2 nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Bora Creations v. OHIM (gel nails at home)

(Věc T-140/14)

(2014/C 135/73)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bora Creations, SL (Ceuta, Španělsko) (zástupci: R. Lange, G. Hild a E. Schalast, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 5. prosince 2013 ve věci R 450/2013-1;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „gel nails at home“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 8, 11 a 21 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 331 634

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009
 - porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009
-

Žaloba podaná dne 3. března 2014 – EE v. OHIM (Žlutavý vzor)**(Věc T-143/14)**

(2014/C 135/74)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* EE Ltd (Hatfield, Spojené království) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. listopadu 2013 ve věci R 703/2013-2.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Dotčená ochranná známka Společenství:* obrazová ochranná známka znázorňující žlutavý vzor pro výrobky a služby zařazené do tříd 7, 9, 16, 25, 35-39, 41, 42 a 45 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 388 311*Rozhodnutí průzkumového referenta:* shledal přihlašovanou ochrannou známku nezpůsobilou k zápisu*Rozhodnutí odvolacího senátu:* zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 3. března 2014 – EE v. OHIM (tečkovaná slonovinově zbarvená plocha)**(Věc T-144/14)**

(2014/C 135/75)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* EE Ltd (Hatfield, Spojené království) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 7. ledna 2014 ve věci R 705/2013-1.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Dotčená ochranná známka Společenství:* Obrazová ochranná známka v podobě tečkované slonovinově zbarvené plochy pro zboží a služby tříd 7, 9, 16, 25, 35-39, 41, 42 a 45 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 388 493*Rozhodnutí průzkumového referenta:* Přihlašovaná ochranná známka není způsobilá k zápisu*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:* Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 o ochranné známce Společenství

Žaloba podaná dne 7. března 2014 – Volkswagen v. OHIM (StartUp)**(Věc T-156/14)**

(2014/C 135/76)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo) (zástupce: U. Sander, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 7. ledna 2014 ve věci R 1335/2013-4,
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Dotčená ochranná známka Společenství:* Slovní ochranná známka „StartUp“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 12, 28, 35 a 37 – přihláška ochranné známky Společenství č. 11 792 009*Rozhodnutí průzkumového referenta:* Zamítnutí přihlášky*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zamítnutí odvolání*Dovolávané žalobní důvody:*

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Canadian Solar Emea a další v. Rada**(Věc T-162/14)**

(2014/C 135/77)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Canadian Solar Emea GmbH (Mnichov, Německo), Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Čína), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Čína), Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Čína) a Csi Solar Power (Čína), Inc. (Suzhou) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a J. Charles, advokáti)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1238/2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013 L 325, s. 1), v rozsahu, v němž se týká žalobkyň;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: orgány porušily čl. 5 odst. 10 a článek 11 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009⁽¹⁾ uložením antidumpingového cla na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty odesílané z Čínské lidové republiky, ačkoli oznámení o zahájení řízení uvádělo pouze krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty pocházející z Čínské lidové republiky.
2. Druhý žalobní důvod: orgány porušily články 1 a 17 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009, jelikož uložily antidumpingová cla na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty, které nebyly předmětem antidumpingového šetření.
3. Třetí žalobní důvod: orgány porušily článek 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 tím, že pro výpočet dumpingové marže výrobků ze zemí tržního hospodářství použily netržní hospodářskou metodiku.
4. Čtvrtý žalobní důvod: orgány porušily čl. 1 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009, jelikož provedly jediné šetření pro dva rozdílné výrobky (a to krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a buňky).
5. Pátý žalobní důvod: orgány porušily čl. 2 odst. 7 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 tím, že nepřezkoumaly žádosti žalobkyň o zacházení jako v tržním hospodářství.
6. Šestý žalobní důvod: orgány porušily články 3 a 9 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009, neboť nekvantifikovaly odděleně poškození způsobené hospodářství Unie dumpingovými dovozy a jinými známými faktory a v důsledku toho uložily celní sazbu, která překračuje meze toho, co je nezbytné k odstranění poškození způsobeného dumpingovými dovozy unijnímu průmyslu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009 L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 28. února 2014 – Canadian Solar Emea a další v. Rada

(Věc T-163/14)

(2014/C 135/78)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Canadian Solar Emea GmbH (Mnichov, Německo); Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Čína); Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Čína); Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Čína), a Csi Solar Power (Čína), Inc. (Suzhou) (zástupci: A. Willems, S. De Knop a J. Charles, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zamítl žalobu jako nepřipustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. vest. 2013, L 325, s. 66), v rozsahu, v němž se týká žalobkyň;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod spočívá v tom, že orgány porušily čl. 10 odst. 12 a čl. 10 odst. 13 nařízení Rady (ES) č. 597/2009, ⁽¹⁾ když uložily vyrovnávací opatření na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty odesílané z Čínské lidové republiky, ačkoli oznámení o zahájení řízení uvádělo pouze krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty pocházející z Čínské lidové republiky;
2. Druhý žalobní důvod spočívá v tom, že orgány porušily články 1 a 27 nařízení Rady (ES) č. 597/2009, když uložily vyrovnávací opatření na krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a jejich klíčové komponenty, jež nebyly předmětem antisubvenčního šetření.
3. Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že orgány porušily článek 2 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 597/2009, když vedly jedno šetření pro dva rozdílné výrobky (tj. krystalické křemíkové fotovoltaické moduly a články).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, s. 93).

Žaloba podaná dne 13. března 2014 – Pérez Gutiérrez v. Komise

(Věc T-168/14)

(2014/C 135/79)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ana Pérez Gutiérrez (Mataró, Španělsko) (zástupce: J. Soler Puebla, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- určil, že došlo k nezákonnému zásahu do práva na ochranu cti, rodinného soukromí a vlastních obrazových projevů tím, že Evropská komise zařadila fotografii, na které je bez souhlasu zachycen Patrick Johannes Jacquemyn, do databáze fotografií zdravotních výstrah pro tabákové výrobky v Evropské unii,
- uložil žalované, aby žalobkyni vyplatila 181 104 eur jako ušlý zisk,
- uložil žalované, aby zaplatila žalobkyni částku 1 cent za každý balíček tabáku nebo tabákový výrobek, na kterém je fotografie P. Jacquemyna, jejíž celková výše bude určena při výkonu rozsudku a která v současnosti představuje dvacet sedm milionů pět set osmdesát osm tisíc pět set dvacet čtyři eur (27 588 524 eur),
- uložil žalobkyni, aby zaplatila žalobkyni odškodnění za zisk dosažený nedovoleným použitím fotografie, na které je zachycen P. Jacquemyn, který ve Španělsku, místu bydliště žalobkyně a P. Jacquemyna, dosáhl částky 13 790 000 eur.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem tohoto řízení je žaloba na určení mimosmluvní odpovědnosti podaná s cílem získat náhradu škody způsobené nedovoleným použitím fotografie, na které je zachycen P. J. Jacquemyn, manžel žalobkyně, ze strany Evropské komise ve zdravotních výstrahách, které musí být povinně uvedeny na všech tabákových výrobcích v Evropské unii.

Na podporu své žaloby žalobkyně uvádí, že směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/37/ES ze dne 5. června 2001 a její čl. 5 odst. 3 byly provedeny rozhodnutím Komise 2003/641/ES ze dne 5. září 2003 o používání barevných fotografií nebo jiných ilustrací jako zdravotních varování na balení tabákových výrobků. V návaznosti na to Komise přijala rozhodnutí C(2005) 1452 ze dne 26. května 2005 o souboru vybraných zdrojových dokumentů obsahujících barevné fotografie nebo jiné obrázky pro každou dodatečnou výstrahu uvedenou v seznamu v příloze 1 směrnice 2001/37/ES později změněné a doplněné rozhodnutím C(2006) 1502 ze dne 13. dubna 2006.

Uvedená směrnice a rozhodnutí s obrazovými snímky, které mají být uvedeny na obalech tabákových výrobků, byly provedeny do právního řádu jednotlivých členských států Unie. Konkrétně ve Španělsku byly provedeny královským nařízením č. 639/2010 ze dne 14. května 2010. Španělsko ze 42 obrázků navrhaných Evropskou komisí vybralo 14, mezi nimiž byla fotografie zachycující P. Jacquemyna.

Žalobkyně uvádí, že P. Jacquemyn byl hospitalizován v Hospital de Barcelona od 21. června do 16. srpna 2002, kde byl 22 dnů v kómatu. Od té doby se na Internetu objevilo vícero fotografií P. Jacquemyna, neboť šlo o klinický případ chronické obstrukční broncho-pneumopatie a byla mu provedena obtížná intubace a tracheotomie, které byly předmětem studie, aniž by P. Jacquemyn k tomu dal souhlas.

Na základě tohoto nedovoleného použití fotografií z jeho kómatu došlo k zařazení jedné z jeho fotografií do databáze fotografií pro zdravotní výstrahy, přičemž předtím byla tato fotografie upravena reklamní agenturou najatou pro dotčenou kampaň.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. února 2014 – USFSPEI a Loescher v. Rada

(Věc T-119/12) ⁽¹⁾

(2014/C 135/80)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda osmého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 165, 9. 6. 2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 24. února 2014 – Bimbo v. OHIM (FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES)

(Věc T-600/13) ⁽¹⁾

(2014/C 135/81)

Jednací jazyk: španělština

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 31, 1.2.2014.

